Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B **ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2022/1925**

z dnia 14 września 2022 r.

w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym oraz zmiany dyrektyw (UE) 2019/1937 i (UE) 2020/1828 (akt o rynkach cyfrowych)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 265 z 12.10.2022, s. 1)

sprostowane przez:

►C1 Sprostowanie, Dz.U. L 90024 z 10.1.2025, s. 1 (2022/1925)

▼B

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2022/1925

z dnia 14 września 2022 r.

w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym oraz zmiany dyrektyw (UE) 2019/1937 i (UE) 2020/1828 (akt o rynkach cyfrowych)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Celem niniejszego rozporządzenia jest przyczynienie się do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez ustanowienie zharmonizowanych przepisów służących zapewnieniu wszystkim przedsiębiorstwom kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym w całej Unii, na których działają strażnicy dostępu, z korzyścią dla użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do podstawowych usług platformowych świadczonych lub oferowanych przez strażników dostępu użytkownikom biznesowym mającym siedzibę w Unii lub użytkownikom końcowym mającym siedzibę lub miejsce pobytu w Unii, niezależnie od siedziby lub miejsca pobytu strażników dostępu i niezależnie od innych przepisów prawa mających zastosowanie do świadczenia usług.

3. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do rynków związanych z:

a) sieciami łączności elektronicznej zdefiniowanymi w art. 2 pkt 1 dyrektywy (UE) 2018/1972;

b) usługami łączności elektronicznej zdefiniowanymi w art. 2 pkt 4 dyrektywy (UE) 2018/1972, z wyjątkiem usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów.

4. W odniesieniu do usług łączności interpersonalnej, zdefiniowanych w art. 2 pkt 5 dyrektywy (UE) 2018/1972, niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień i zakresu odpowiedzialności powierzonych krajowym organom regulacyjnym i innym właściwym organom na mocy art. 61 tej dyrektywy.

5. W celu zapobieżenia fragmentacji rynku wewnętrznego państwa członkowskie nie mogą nakładać na strażników dostępu – w drodze środków ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych – dodatkowych obowiązków do celów zapewnienia kontestowalnych i uczciwych rynków. Żaden z przepisów niniejszego rozporządzenia nie uniemożliwia państwom członkowskim nakładania na przedsiębiorstwa – w tym przedsiębiorstwa świadczące podstawowe usługi platformowe – obowiązków w odniesieniu do spraw wykraczających poza zakres stosowania niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że obowiązki te są zgodne z prawem Unii i nie wynikają z faktu posiadania przez odpowiednie przedsiębiorstwa statusu strażnika dostępu w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

▼B

6. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania art. 101 i 102 TFUE. Pozostaje ono również bez uszczerbku dla stosowania:

a) krajowych reguł konkurencji zakazujących antykonkurencyjnych porozumień, decyzji związków przedsiębiorstw, praktyk uzgodnionych i nadużyć pozycji dominującej;

b) krajowych reguł konkurencji zakazujących innych form praktyk jednostronnych w zakresie, w jakim mają one również zastosowanie do przedsiębiorstw innych niż strażnicy dostępu lub w jakim wiążą się z nałożeniem dodatkowych obowiązków na strażników dostępu; oraz

c) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ([1]) i przepisów krajowych dotyczących kontroli łączenia przedsiębiorstw.

7. Organy krajowe nie mogą podejmować decyzji sprzecznych z decyzją przyjętą przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia. Komisja i państwa członkowskie ściśle współpracują i koordynują swoje działania w zakresie egzekwowania w oparciu o zasady ustanowione w art. 37 i 38.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) „strażnik dostępu” oznacza przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe, które wskazano na podstawie art. 3;

2) „podstawowa usługa platformowa” oznacza którąkolwiek z następujących usług:

   a) usługi pośrednictwa internetowego;

   b) wyszukiwarki internetowe;

   c) internetowe serwisy społecznościowe;

   d) usługi platformy udostępniania wideo;

   e) usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów;

   f) systemy operacyjne;

   g) przeglądarki internetowe;

   h) wirtualni asystenci;

   i) usługi przetwarzania w chmurze;

   j) internetowe usługi reklamowe, w tym sieci reklamowe, giełdy reklamowe i inne usługi pośrednictwa w zakresie reklam, świadczone przez przedsiębiorstwo, które świadczy dowolne podstawowe usługi platformowe wymienione w lit. a)–i);

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1).

▼B

3) „usługa społeczeństwa informacyjnego” oznacza usługę zdefiniowaną w art. 1 ust. 1 lit. b) dyrektywy (UE) 2015/1535;

4) „sektor cyfrowy” oznacza sektor produktów dostarczanych i usług świadczonych przy użyciu lub za pośrednictwem usług społeczeństwa informacyjnego;

5) „usługi pośrednictwa internetowego” oznaczają usługi pośrednictwa internetowego zdefiniowane w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2019/1150;

6) „wyszukiwarka internetowa” oznacza wyszukiwarkę internetową zdefiniowaną w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) 2019/1150;

7) „internetowy serwis społecznościowy” oznacza platformę umożliwiającą użytkownikom końcowym łączenie się i komunikowanie ze sobą, udostępnianie treści oraz zapoznawanie się z innymi użytkownikami i treściami z wykorzystaniem różnych urządzeń, w szczególności za pośrednictwem czatów, postów, filmów wideo i rekomendacji;

8) „usługa platformy udostępniania wideo” oznacza usługę platformy udostępniania wideo zdefiniowaną w art. 1 ust. 1 lit. aa) dyrektywy 2010/13/UE;

9) „usługa łączności interpersonalnej niewykorzystująca numerów” oznacza usługę łączności interpersonalnej niewykorzystującą numerów zdefiniowaną w art. 2 pkt 7 dyrektywy (UE) 2018/1972;

10) „system operacyjny” oznacza oprogramowanie systemowe kontrolujące podstawowe funkcje sprzętu lub oprogramowania i zapewniające środowisko, w którym mogą działać aplikacje;

11) „przeglądarka internetowa” oznacza aplikację, która umożliwia użytkownikom końcowym uzyskanie dostępu do treści internetowych znajdujących się na serwerach, które są podłączone do sieci, takich jak internet, oraz interakcję z takimi treściami, w tym autonomiczne przeglądarki internetowe, a także przeglądarki internetowe zintegrowane z oprogramowaniem, wbudowane w oprogramowanie lub podobne;

12) „wirtualny asystent” oznacza oprogramowanie, które może przetwarzać polecenia, zadania lub pytania, w tym mające postać dźwiękową, wizualną, pisemną lub wyrażone w formie gestów lub ruchów, oraz które – w oparciu o te polecenia, zadania lub pytania – udziela dostępu do innych usług lub kontroluje podłączone urządzenia fizyczne;

13) „usługa przetwarzania w chmurze” oznacza usługę przetwarzania w chmurze zdefiniowaną w art. 4 pkt 19 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 ([1]);

14) „sklepy z aplikacjami” oznaczają rodzaj usług pośrednictwa internetowego, w ramach których produktami lub usługami będącymi przedmiotem pośrednictwa są aplikacje;

([1]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 z dnia 6 lipca 2016 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych na terytorium Unii (Dz.U. L 194 z 19.7.2016, s. 1).

▼B

15) „aplikacja” oznacza produkt cyfrowy lub usługę cyfrową, które działają w ramach systemu operacyjnego;

16) „usługa płatnicza” oznacza usługę płatniczą zdefiniowaną w art. 4 pkt 3 dyrektywy (UE) 2015/2366;

17) „usługa techniczna wspierająca usługi płatnicze” oznacza usługę w rozumieniu art. 3 lit. j) dyrektywy (UE) 2015/2366;

18) „system płatności za zakupy wewnątrz aplikacji” oznacza aplikację, usługę lub interfejs użytkownika, które ułatwiają dokonywanie zakupu treści cyfrowych lub usług cyfrowych wewnątrz aplikacji, w tym zakupu treści, subskrypcji, funkcji lub funkcjonalności, oraz dokonywanie płatności za takie zakupy;

19) „usługa identyfikacyjna” oznacza rodzaj usługi, świadczonej wraz z podstawowymi usługami platformowymi lub wspierającej takie usługi, która umożliwia dowolny rodzaj weryfikacji tożsamości użytkowników końcowych lub użytkowników biznesowych, niezależnie od wykorzystywanej technologii;

20) „użytkownik końcowy” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która korzysta z podstawowych usług platformowych w charakterze innym niż użytkownik biznesowy;

21) „użytkownik biznesowy” oznacza osobę fizyczną lub prawną działającą w celach handlowych lub zawodowych, która korzysta z podstawowych usług platformowych do celów związanych z dostarczaniem towarów użytkownikom końcowym lub świadczeniem usług na rzecz użytkowników końcowych lub w toku dostarczania towarów takim użytkownikom lub świadczenia usług na ich rzecz;

22) „plasowanie” oznacza przyznawanie określonej widoczności towarom lub usługom oferowanym w ramach usług pośrednictwa internetowego, internetowych serwisów społecznościowych, usług platformy udostępniania wideo lub wirtualnych asystentów, lub nadawanie wagi wynikom wyszukiwania przez wyszukiwarki internetowe, w formie, w jakiej plasowanie to zostało przedstawione, zorganizowane lub przekazane przez przedsiębiorstwa świadczące usługi pośrednictwa internetowego, usługi internetowych serwisów społecznościowych, usługi platformy udostępniania wideo, usługi wirtualnych asystentów lub wyszukiwarek internetowych, niezależnie od środków technologicznych wykorzystanych do takiego przedstawienia, zorganizowania lub przekazania oraz niezależnie od tego, czy przedstawiany lub przekazywany jest tylko jeden wynik;

23) „wyniki wyszukiwania” oznaczają wszelkie informacje w dowolnym formacie, w tym formie tekstu, grafiki, w formacie głosowym lub innym, udzielone w odpowiedzi na zapytanie i związane z tym zapytaniem, niezależnie od tego, czy udzielone informacje są wynikiem płatnym lub bezpłatnym, bezpośrednią odpowiedzią lub produktem, usługą lub informacjami oferowanymi w związku z wynikami organicznymi lub wyświetlanymi wraz z nimi lub częściowo lub całkowicie w nich zawartymi;

24) „dane” oznaczają wszelkie cyfrowe odwzorowania działań, faktów lub informacji oraz wszelkie kompilacje takich działań, faktów lub informacji, w tym w formie zapisu dźwiękowego, wizualnego lub audiowizualnego;

▼B

25) „dane osobowe” oznaczają dane osobowe zdefiniowane w art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2016/679;

26) „dane nieosobowe” oznaczają dane inne niż dane osobowe;

27) „przedsiębiorstwo” oznacza podmiot prowadzący działalność gospodarczą, niezależnie od jego formy prawnej oraz sposobu jego finansowania, w tym wszystkie powiązane lub połączone przedsiębiorstwa, które tworzą grupę z uwagi na fakt, że jedno przedsiębiorstwo sprawuje bezpośrednią lub pośrednią kontrolę nad innym przedsiębiorstwem;

28) „kontrola” oznacza możliwość wywierania decydującego wpływu na przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 139/2004;

29) „interoperacyjność” oznacza zdolność w zakresie wymiany informacji i wzajemnego korzystania z informacji, których wymiany dokonano za pośrednictwem interfejsów lub innych rozwiązań, pozwalającą zapewnić, by wszystkie elementy sprzętu lub oprogramowania współdziałały z innym sprzętem i oprogramowaniem oraz z użytkownikami we wszelkich formach działania, do jakich są przeznaczone;

30) „obrót” oznacza uzyskaną przez przedsiębiorstwo kwotę w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 139/2004;

31) „profilowanie” oznacza profilowanie zdefiniowane w art. 4 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2016/679;

32) „zgoda” oznacza zgodę zdefiniowaną w art. 4 pkt 11 rozporządzenia (UE) 2016/679;

33) „sąd krajowy” oznacza sąd państwa członkowskiego w rozumieniu art. 267 TFUE.

ROZDZIAŁ II

STRAŻNICY DOSTĘPU

Artykuł 3

Wskazanie strażników dostępu

1. Przedsiębiorstwo wskazuje się jako strażnika dostępu, jeżeli:

a) wywiera znaczący wpływ na rynek wewnętrzny;

b) świadczy podstawową usługę platformową będącą ważnym punktem dostępu, za pośrednictwem którego użytkownicy biznesowi docierają do użytkowników końcowych; oraz

c) zajmuje ugruntowaną i trwałą pozycję w zakresie prowadzonej przez siebie działalności lub można przewidzieć, że zajmie taką pozycję w niedalekiej przyszłości.

2. Domniemuje się, że przedsiębiorstwo spełnia odpowiednie wymogi określone w ust. 1:

a) w odniesieniu do ust. 1 lit. a) – jeżeli uzyskało roczny obrót w Unii wynoszący co najmniej 7,5 mld EUR w każdym z ostatnich trzech lat obrotowych lub jeżeli jego średnia kapitalizacja rynkowa lub równoważna rzeczywista wartość rynkowa wynosiła co najmniej 75 mld EUR w ostatnim roku obrotowym oraz świadczy tę samą podstawową usługę platformową w co najmniej trzech państwach członkowskich;

▼B

b) w odniesieniu do ust. 1 lit. b) – jeżeli świadczy podstawową usługę platformową, z której w ostatnim roku obrotowym korzystało co najmniej 45 mln aktywnych miesięcznie użytkowników końcowych mających siedzibę lub miejsce pobytu w Unii oraz co najmniej 10 000 aktywnych rocznie użytkowników biznesowych z siedzibą w Unii, przy czym użytkowników tych identyfikuje się i oblicza się ich liczbę zgodnie z metodyką i wskaźnikami określonymi w załączniku;

c) w odniesieniu do ust. 1 lit. c) – jeżeli progi ustanowione w lit. b) niniejszego ustępu zostały osiągnięte w każdym z ostatnich trzech lat obrotowych.

3. W przypadku gdy przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe osiągnie wszystkie progi ustanowione w ust. 2, powiadamia o tym Komisję bezzwłocznie, a w każdym razie w terminie dwóch miesięcy od dnia osiągnięcia tych progów, i przedstawia jej stosowne informacje określone w ust. 2. Takie powiadomienie zawiera stosowne informacje określone w ust. 2 odnoszące się do każdej z podstawowych usług platformowych świadczonych przez przedsiębiorstwo, która osiąga progi ustanowione w ust. 2 lit. b). Za każdym razem, gdy kolejna podstawowa usługa platformowa świadczona przez przedsiębiorstwo uprzednio wskazane jako strażnik dostępu osiąga progi ustanowione w ust. 2 lit. b) i c), przedsiębiorstwo takie powiadamia o tym Komisję w terminie dwóch miesięcy od dnia osiągnięcia tych progów.

W przypadku gdy przedsiębiorstwo świadczące podstawową usługę platformową nie powiadomi Komisji na podstawie akapitu pierwszego niniejszego ustępu i nie udzieli Komisji – w terminie określonym przez nią we wniosku o udzielenie informacji na podstawie art. 21 – wszystkich stosownych informacji wymaganych przez nią do wskazania danego przedsiębiorstwa jako strażnika dostępu na podstawie ust. 4 niniejszego artykułu, Komisja pozostaje uprawniona do wskazania tego przedsiębiorstwa jako strażnika dostępu w oparciu o informacje, którymi dysponuje.

W przypadku gdy przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe zastosuje się do wniosku o udzielenie informacji na podstawie akapitu drugiego niniejszego ustępu lub gdy udzieli informacji po upływie terminu, o którym mowa w tym akapicie, Komisja stosuje procedurę określoną w ust. 4.

4. Komisja – bez zbędnej zwłoki i najpóźniej w terminie 45 dni roboczych od dnia otrzymania kompletnych informacji, o których mowa w ust. 3 – wskazuje jako strażnika dostępu przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe, które osiągnęło wszystkie progi ustanowione w ust. 2.

5. Przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe może przedstawić, wraz z powiadomieniem, dostatecznie uzasadnione argumenty w celu wykazania, że na zasadzie wyjątku, choć osiągnęło wszystkie progi określone w ust. 2, to ze względu na okoliczności, w których świadczy odpowiednią podstawową usługę platformową, nie spełnia wymogów wymienionych w ust. 1.

W przypadku gdy Komisja uzna, że argumenty przedstawione na podstawie akapitu pierwszego przez przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe nie są dostatecznie uzasadnione, ponieważ nie podważają w wyraźny sposób domniemań określonych w ust. 2 niniejszego artykułu, może odrzucić te argumenty w terminie, o którym mowa w ust. 4, bez stosowania procedury ustanowionej w art. 17 ust. 3.

▼B

W przypadku gdy przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe przedstawi takie dostatecznie uzasadnione argumenty podważające w wyraźny sposób domniemania określone w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja może – niezależnie od akapitu pierwszego niniejszego ustępu – wszcząć procedurę ustanowioną w art. 17 ust. 3 w terminie, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu.

Jeżeli Komisja stwierdzi, że przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe nie było w stanie wykazać, że świadczona przez nie odpowiednia podstawowa usługa platformowa nie spełnia wymogów wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu, wskazuje to przedsiębiorstwo jako strażnika dostępu zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17 ust. 3.

6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 49 w celu uzupełniania niniejszego rozporządzenia poprzez doprecyzowanie metodyki ustalania, czy osiągnięte zostały progi ilościowe ustanowione w ust. 2 niniejszego artykułu, oraz – w razie potrzeby – w celu regularnego dostosowywania tej metodyki do zmian na rynku i rozwoju technologicznego.

7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 49 w celu zmiany niniejszego rozporządzenia poprzez aktualizację metodyki i wykazu wskaźników określonych w załączniku.

8. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17 Komisja wskazuje jako strażnika dostępu dowolne przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe, które osiągnęło wszystkie wymogi wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, ale które nie osiągnęło wszystkich progów ustanowionych w ust. 2 niniejszego artykułu.

W tym celu Komisja bierze pod uwagę niektóre lub wszystkie następujące elementy, w zakresie, w jakim są one istotne dla danego przedsiębiorstwa świadczącego podstawowe usługi platformowe:

a) wielkość, w tym obrót i kapitalizację rynkową, działalność prowadzoną przez to przedsiębiorstwo oraz jego pozycję;

b) liczbę użytkowników biznesowych korzystających z podstawowej usługi platformowej w celu docierania do użytkowników końcowych oraz liczbę użytkowników końcowych;

c) efekty sieciowe i korzyści wynikające z dostępu do danych, w szczególności w odniesieniu do dostępu tego przedsiębiorstwa do danych osobowych i nieosobowych oraz zbierania przez nie takich danych lub jego zdolności analitycznych;

d) korzyści skali i zakresu odnoszone przez przedsiębiorstwo, w tym pod względem danych oraz, w stosownych przypadkach, jego działalności poza Unią;

e) uzależnienie użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych od jednego dostawcy, w tym koszty zmiany i mechanizmy behawioralne ograniczające zdolność użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych do zmiany lub do korzystania z wielu platform („multi-homing”);

f) struktura korporacyjna mająca formę konglomeratu lub struktura zintegrowana pionowo tego przedsiębiorstwa, na przykład umożliwiająca mu subsydiowanie skrośne, łączenie danych pochodzących z różnych źródeł lub wykorzystywanie swojej pozycji; lub

▼B

g) inne strukturalne cechy działalności lub usług.

Przeprowadzając ocenę na podstawie niniejszego ustępu, Komisja bierze pod uwagę możliwe do przewidzenia zmiany dotyczące elementów wymienionych w akapicie drugim, w tym planowane koncentracje z udziałem innego przedsiębiorstwa świadczącego podstawowe usługi platformowe lub świadczącego dowolne inne usługi w sektorze cyfrowym lub umożliwiającego zbieranie danych.

W przypadku gdy przedsiębiorstwo świadczące podstawową usługę platformową, które nie osiągnęło progów ilościowych ustanowionych w ust. 2, nie zastosuje się w znacznym stopniu do środków zarządzonych przez Komisję w ramach badania, pomimo wezwania do zastosowania się do tych czynności w rozsądnym terminie i do przedstawienia uwag, Komisja może wskazać to przedsiębiorstwo jako strażnika dostępu na podstawie faktów, którymi dysponuje.

9. W przypadku każdego przedsiębiorstwa wskazanego jako strażnik dostępu na podstawie ust. 4 lub 8 Komisja zamieszcza w decyzji o wskazaniu wykaz odpowiednich podstawowych usług platformowych świadczonych w ramach tego przedsiębiorstwa, z których każda indywidualnie stanowi ważny punkt dostępu dla użytkowników biznesowych, za pośrednictwem którego docierają oni zgodnie z ust. 1 lit. b) do użytkowników końcowych.

10. Strażnik dostępu jest zobowiązany wypełnić obowiązki ustanowione w art. 5, 6 i 7 w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym podstawowa usługa platformowa została wymieniona w decyzji o wskazaniu zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu.

Artykuł 4

Przegląd statusu strażnika dostępu

1. Komisja może w dowolnym momencie, na wniosek lub z własnej inicjatywy, ponownie rozpatrzyć, zmienić lub uchylić przyjętą na podstawie art. 3 decyzję o wskazaniu z jednego z następujących powodów:

a) nastąpiła istotna zmiana stanu faktycznego, na podstawie którego podjęta została decyzja o wskazaniu;

b) decyzja o wskazaniu została podjęta na podstawie niekompletnych, nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

2. Komisja regularnie, przynajmniej raz na 3 lata, dokonuje przeglądu służącego ustaleniu, czy strażnicy dostępu nadal spełniają wymogi ustanowione w art. 3 ust. 1. W ramach tego przeglądu bada się również konieczność zmiany wykazu podstawowych usług platformowych strażników dostępu, z których każda indywidualnie stanowi ważny punkt dostępu dla użytkowników biznesowych, za pośrednictwem którego docierają oni zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) do użytkowników końcowych. Przeglądy te nie mają skutku zawieszającego w odniesieniu do obowiązków strażnika dostępu.

Komisja sprawdza również, przynajmniej co roku, czy nowe przedsiębiorstwa świadczące podstawowe usługi platformowe spełniają te wymogi.

Jeżeli po przeprowadzeniu przeglądów na podstawie akapitu pierwszego Komisja stwierdzi, że zmienił się stan faktyczny, na podstawie którego przedsiębiorstwa świadczące podstawowe usługi platformowe zostały wskazane jako strażnicy dostępu, przyjmuje decyzję potwierdzającą, zmieniającą lub uchylającą decyzję o wskazaniu.

▼B

3. Komisja publikuje i aktualizuje na bieżąco wykaz strażników dostępu oraz wykaz podstawowych usług platformowych, w odniesieniu do których muszą oni wypełniać obowiązki ustanowione w rozdziale III.

ROZDZIAŁ III

PRAKTYKI STRAŻNIKÓW DOSTĘPU, KTÓRE OGRANICZAJĄ KONTESTOWALNOŚĆ LUB SĄ NIEUCZCIWE

Artykuł 5

Obowiązki strażników dostępu

1. Strażnik dostępu jest zobowiązany do wypełniania wszystkich obowiązków określonych w niniejszym artykule w odniesieniu do każdej z podstawowych usług platformowych wymienionych w decyzji o wskazaniu na podstawie art. 3 ust. 9.

2. Strażnik dostępu nie może dokonywać żadnej z poniższych czynności:

a) przetwarzać – do celów świadczenia internetowych usług reklamowych – danych osobowych użytkowników końcowych, którzy korzystają ze świadczonych przez osoby trzecie usług wykorzystujących podstawowe usługi platformowe strażnika dostępu;

b) łączyć danych osobowych pochodzących z danej podstawowej usługi platformowej z danymi osobowymi pochodzącymi z innych podstawowych usług platformowych lub z dowolnych innych usług świadczonych przez strażnika dostępu lub z danymi osobowymi pochodzącymi z usług świadczonych przez osoby trzecie;

c) wykorzystywać danych osobowych pochodzących z danej podstawowej usługi platformowej w ramach innych usług świadczonych oddzielnie przez strażnika dostępu, w tym innych podstawowych usług platformowych, i odwrotnie – wykorzystywać danych osobowych pochodzących z takich innych usług w ramach podstawowej usługi platformowej; oraz

d) logować użytkowników końcowych do innych usług świadczonych przez strażnika dostępu, po to by łączyć dane osobowe,

chyba że użytkownikowi końcowemu zapewniono możliwość dokonania konkretnego wyboru i wyraził on zgodę w rozumieniu art. 4 pkt 11 i art. 7 rozporządzenia (UE) 2016/679.

W przypadku gdy użytkownik końcowy odmówił wyrażenia zgody do celu akapitu pierwszego lub cofnął taką zgodę, strażnik dostępu nie może występować z ponownym wnioskiem o wyrażenie zgody do tego samego celu częściej niż raz w ciągu rocznego okresu.

Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla możliwości powołania się przez strażnika dostępu w stosownych przypadkach na art. 6 ust. 1 lit. c), d) i e) rozporządzenia (UE) 2016/679.

3. Strażnik dostępu nie może uniemożliwiać użytkownikom biznesowym oferowania, przy wykorzystaniu usług pośrednictwa internetowego świadczonych przez osobę trzecią lub za pomocą własnych kanałów bezpośredniej sprzedaży internetowej, tych samych produktów lub usług użytkownikom końcowym po cenach lub na warunkach innych niż w ramach usług pośrednictwa internetowego świadczonych przez strażnika dostępu.

▼B

4. Strażnik dostępu zezwala nieodpłatnie użytkownikom biznesowym na przedstawianie ofert, w tym ofert na innych warunkach, użytkownikom końcowym pozyskanym za pośrednictwem jego podstawowej usługi platformowej lub za pośrednictwem innych kanałów oraz promowania takich ofert wśród tych użytkowników końcowych oraz na zawieranie z tymi użytkownikami końcowymi umów niezależnie od tego, czy korzystają oni w tym celu z podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażnika dostępu.

5. Strażnik dostępu zezwala użytkownikom końcowym na dostęp i korzystanie, za pośrednictwem jego podstawowych usług platformowych, z treści, subskrypcji, funkcji lub innych elementów – przy użyciu aplikacji użytkownika biznesowego, w tym w przypadku gdy ci użytkownicy końcowi nabyli takie elementy od danego użytkownika biznesowego bez korzystania z podstawowych usług platformowych strażnika dostępu.

6. Strażnik dostępu nie może uniemożliwiać ani utrudniać – bezpośrednio lub pośrednio – użytkownikom biznesowym lub użytkownikom końcowym dokonywania zgłoszeń do odpowiednich organów publicznych, w tym sądów krajowych, dotyczących nieprzestrzegania przez strażnika dostępu odpowiednich przepisów prawa Unii lub prawa krajowego w odniesieniu do stosowanych przez strażnika dostępu praktyk. Pozostaje to bez uszczerbku dla prawa użytkowników biznesowych i strażników dostępu do określenia w swoich umowach warunków korzystania z dozwolonych prawem mechanizmów rozpatrywania skarg.

7. Strażnik dostępu nie może nakładać na użytkowników końcowych obowiązku korzystania z usługi identyfikacyjnej, silnika przeglądarki internetowej, usługi płatniczej lub usług technicznych wspierających świadczenie usług płatniczych, takich jak systemy płatności za zakupy wewnątrz aplikacji, tego strażnika dostępu w ramach usług świadczonych przez użytkowników biznesowych z wykorzystaniem podstawowych usług platformowych tego strażnika dostępu lub – w odniesieniu do użytkowników biznesowych – obowiązku korzystania z takich usług, oferowania takich usług lub zapewnienia interoperacyjności z takimi usługami.

8. Strażnik dostępu nie może nakładać na użytkowników biznesowych lub użytkowników końcowych obowiązku subskrypcji lub zarejestrowania się jako użytkownik innych podstawowych usług platformowych wymienionych w decyzji o wskazaniu na podstawie art. 3 ust. 9 lub osiągających progi ustanowione w art. 3 ust. 2 lit. b) jako warunku, którego spełnienie umożliwia korzystanie z podstawowych usług platformowych tego strażnika dostępu wymienionych na podstawie tego artykułu, uzyskanie dostępu do tych usług, zapisanie się lub zarejestrowanie do tych usług.

9. Strażnik dostępu udziela codziennie i nieodpłatnie każdemu reklamodawcy, na rzecz którego świadczy internetowe usługi reklamowe, lub osobom trzecim upoważnionym przez reklamodawców, na wniosek danego reklamodawcy, informacji w odniesieniu do każdej reklamy umieszczanej przez reklamodawcę, które dotyczą:

a) ceny zapłaconej przez tego reklamodawcę i pobranych od niego opłat, z uwzględnieniem wszelkich potrąceń i dodatkowych opłat, z tytułu każdej odpowiedniej internetowej usługi reklamowej świadczonej przez strażnika dostępu;

b) wynagrodzenia otrzymanego przez wydawcę, z uwzględnieniem wszelkich potrąceń i dodatkowych opłat, z zastrzeżeniem zgody wydawcy; oraz

c) mierników, na podstawie których obliczane są poszczególne ceny, opłaty i wynagrodzenia.

▼B

W przypadku gdy wydawca nie wyraża zgody na udostępnienie informacji dotyczących otrzymanego wynagrodzenia, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), strażnik dostępu udziela nieodpłatnie każdemu reklamodawcy informacji dotyczących średniego dziennego wynagrodzenia otrzymywanego przez tego wydawcę, z uwzględnieniem wszelkich potrąceń i dodatkowych opłat, z tytułu odpowiednich reklam.

10. Strażnik dostępu udziela codziennie i nieodpłatnie każdemu wydawcy, na rzecz którego świadczy internetowe usługi reklamowe, lub osobom trzecim upoważnionym przez wydawców, na wniosek danego wydawcy, informacji w odniesieniu do każdej reklamy wyświetlanej w ramach zasobów wydawcy, które dotyczą:

a) wynagrodzenia otrzymanego przez tego wydawcę i pobranych od niego opłat, z uwzględnieniem wszelkich potrąceń i dodatkowych opłat, z tytułu każdej odpowiedniej internetowej usługi reklamowej świadczonej przez strażnika dostępu;

b) ceny zapłaconej przez reklamodawcę, z uwzględnieniem wszelkich potrąceń i dodatkowych opłat, z zastrzeżeniem zgody reklamodawcy; oraz

c) mierników, na podstawie których obliczane są poszczególne ceny i wynagrodzenia.

W przypadku gdy reklamodawca nie wyraża zgody na udostępnienie informacji strażnik dostępu udziela nieodpłatnie każdemu wydawcy informacji dotyczących średniej dziennej ceny płaconej przez tego reklamodawcę, z uwzględnieniem wszelkich potrąceń i dodatkowych opłat, z tytułu odpowiednich reklam.

Artykuł 6

Obowiązki strażników dostępu, które mogą podlegać doprecyzowaniu na podstawie art. 8

1. Strażnik dostępu jest zobowiązany do wypełniania wszystkich obowiązków określonych w niniejszym artykule w odniesieniu do każdej z podstawowych usług platformowych wymienionych w decyzji o wskazaniu na podstawie art. 3 ust. 9.

2. Strażnik dostępu nie może wykorzystywać – konkurując z użytkownikami biznesowymi –niedostępnych publicznie danych wygenerowanych lub dostarczonych przez tych użytkowników biznesowych w ramach korzystania przez nich z odpowiednich podstawowych usług platformowych lub usług świadczonych wraz z odpowiednimi podstawowymi usługami platformowymi lub wspierających takie usługi, w tym danych wygenerowanych lub dostarczonych przez klientów tych użytkowników biznesowych.

Do celów akapitu pierwszego niedostępne publicznie dane obejmują wszelkie zagregowane i niezagregowane dane wygenerowane przez użytkowników biznesowych w ramach odpowiednich podstawowych usług platformowych lub usług świadczonych wraz z odpowiednimi podstawowymi usługami platformowymi lub wspierających takie usługi, które to dane można wyprowadzić z działalności handlowej użytkowników biznesowych lub ich klientów lub zebrać w toku takiej działalności, w tym dane dotyczące kliknięć, zapytań, wyświetleń i dane głosowe.

3. Strażnik dostępu umożliwia użytkownikom końcowym – także pod względem technicznym – łatwe odinstalowanie wszelkich aplikacji w systemie operacyjnym strażnika dostępu, bez uszczerbku dla możliwości ograniczenia przez tego strażnika dostępu takiego odinstalowania w odniesieniu do aplikacji mających kluczowe znaczenie dla funkcjonowania danego systemu operacyjnego lub urządzenia, w przypadku gdy aplikacje te nie mogą być oferowane – ze względów technicznych – przez osoby trzecie jako autonomiczny produkt.

▼B

Strażnik dostępu umożliwia użytkownikom końcowym – także pod względem technicznym – łatwą zmianę w systemie operacyjnym, wirtualnym asystencie i przeglądarce internetowej strażnika dostępu ustawień domyślnych, które kierują użytkowników końcowych do produktów dostarczanych lub usług świadczonych przez strażnika dostępu lub naprowadzają ich na takie produkty lub usługi. Obejmuje to skłanianie użytkowników końcowych, w momencie korzystania przez nich po raz pierwszy z wyszukiwarki internetowej, wirtualnego asystenta lub przeglądarki internetowej strażnika dostępu wymienionych w decyzji o wskazaniu na podstawie art. 3 ust. 9, aby z listy głównych dostępnych usługodawców wybrali wyszukiwarkę internetową, wirtualnego asystenta lub przeglądarkę internetową, do których system operacyjny strażnika dostępu domyślnie kieruje użytkowników lub na które ich domyślnie naprowadza, oraz wyszukiwarkę internetową, do której wirtualny asystent i przeglądarka internetowa strażnika dostępu domyślnie kierują użytkowników lub na które ich domyślnie naprowadzają.

4. Strażnik dostępu umożliwia – także pod względem technicznym – instalację i skuteczne korzystanie z oferowanych przez osoby trzecie aplikacji lub sklepów z aplikacjami korzystających z jego systemu operacyjnego lub współpracujących z jego systemem operacyjnym oraz zapewnia możliwość uzyskania dostępu do tych aplikacji lub sklepów z aplikacjami w inny sposób niż za pośrednictwem odpowiednich podstawowych usług platformowych tego strażnika dostępu. W stosownych przypadkach strażnik dostępu nie może uniemożliwiać skłaniania użytkowników końcowych przez pobrane aplikacje lub pobrane sklepy z aplikacjami oferowane przez osoby trzecie, by zdecydowali oni, czy chcą ustawić pobraną aplikację lub pobrany sklep z aplikacjami jako domyślne. Strażnik dostępu umożliwia użytkownikom końcowym, którzy zdecydują się na ustawienie pobranej aplikacji lub pobranego sklepu z aplikacjami jako domyślnych, łatwe dokonanie tej zmiany pod względem technicznym.

Nie zabrania się strażnikowi dostępu podejmowania działań, w zakresie bezwzględnie koniecznym i proporcjonalnym, w celu zapewnienia, aby aplikacje lub sklepy z aplikacjami oferowane przez osoby trzecie nie zagrażały integralności dostarczanego przez strażnika dostępu sprzętu lub systemu operacyjnego, pod warunkiem że takie działania są należycie uzasadnione przez strażnika dostępu.

Ponadto nie zabrania się strażnikowi dostępu stosowania, w zakresie bezwzględnie koniecznym i proporcjonalnym, środków i ustawień innych niż ustawienia domyślne, umożliwiających użytkownikom końcowym skuteczną ochronę bezpieczeństwa w odniesieniu do aplikacji lub sklepów z aplikacjami oferowanych przez osoby trzecie, pod warunkiem że takie środki i ustawienia inne niż ustawienia domyślne są należycie uzasadnione przez strażnika dostępu.

5. Strażnik dostępu nie może traktować – w ramach plasowania oraz związanego z nim indeksowania i badania (crawlingu) – usług i produktów oferowanych przez samego strażnika dostępu na korzystniejszych zasadach niż podobne usługi lub produkty oferowane przez osobę trzecią. Strażnik dostępu dokonuje takiego plasowania na przejrzystych, sprawiedliwych i niedyskryminujących warunkach.

6. Strażnik dostępu nie może ograniczać – pod względem technicznym lub w inny sposób – możliwości korzystania przez użytkowników końcowych z różnych aplikacji i usług, do których uzyskuje się dostęp przy użyciu podstawowych usług platformowych strażnika dostępu, oraz możliwości subskrypcji takich różnych aplikacji i usług, w tym również w zakresie wyboru usług dostępu do internetu przez użytkowników końcowych;

▼B

7. Strażnik dostępu umożliwia nieodpłatnie dostawcom usług i dostawcom sprzętu skuteczną interoperacyjność z tymi samymi funkcjami sprzętu i oprogramowania jakimi dysponują usługi świadczone lub sprzęt dostarczany przez strażnika dostępu, do których to funkcji uzyskuje się dostęp lub które to funkcje są kontrolowane za pośrednictwem systemu operacyjnego lub wirtualnego asystenta wymienionych w decyzji o wskazaniu na podstawie art. 3 ust. 9, a także umożliwia tym dostawcom dostęp do tych funkcji do celów interoperacyjności. Strażnik dostępu umożliwia ponadto nieodpłatnie użytkownikom biznesowym i alternatywnym dostawcom usług świadczonych wraz z odpowiednimi podstawowymi usługami platformowymi lub wspierających takie usługi skuteczną interoperacyjność z tym samym systemem operacyjnym i tymi samymi funkcjami sprzętu i oprogramowania – niezależnie od tego, czy funkcje te są częścią systemu operacyjnego – jakimi dysponuje lub z których korzysta ten strażnik dostępu, świadcząc takie usługi, a także umożliwia tym użytkownikom i dostawcom dostęp do tego systemu i do tych funkcji do celów interoperacyjności.

Nie zabrania się strażnikowi dostępu podejmowania bezwzględnie koniecznych i proporcjonalnych działań w celu zapewnienia, aby interoperacyjność nie zagrażała integralności systemu operacyjnego, wirtualnego asystenta, funkcji sprzętu lub oprogramowania dostarczanych przez strażnika dostępu, pod warunkiem że takie działania są przez strażnika dostępu należycie uzasadnione.

8. Strażnik dostępu zapewnia nieodpłatnie reklamodawcom i wydawcom, a także osobom trzecim upoważnionym przez reklamodawców i wydawców – na ich wniosek – dostęp do stosowanych przez strażnika dostępu narzędzi pomiaru wyników oraz do danych potrzebnych reklamodawcom i wydawcom do przeprowadzenia samodzielnie niezależnej weryfikacji zasobów reklamowych, w tym do danych zagregowanych i niezagregowanych. Dane takie podawane są w sposób umożliwiający reklamodawcom i wydawcom wykorzystanie ich własnych narzędzi weryfikacyjnych i pomiarowych do oceny wyników podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażników dostępu.

9. Strażnik dostępu zapewnia nieodpłatnie użytkownikom końcowym i osobom trzecim upoważnionym przez użytkownika końcowego – na ich wniosek– skuteczną możliwość przenoszenia danych dostarczonych przez użytkownika końcowego lub wygenerowanych w toku działalności użytkownika końcowego w ramach korzystania z odpowiedniej podstawowej usługi platformowej, między innymi zapewniając nieodpłatnie narzędzia ułatwiające skuteczne korzystanie z takiej możliwości przenoszenia danych, w tym poprzez zapewnianie stałej możliwości uzyskania dostępu do takich danych w czasie rzeczywistym.

10. Strażnik dostępu zapewnia nieodpłatnie użytkownikom biznesowym i osobom trzecim upoważnionym przez użytkownika biznesowego – na ich wniosek – skuteczny, wysokiej jakości i stały dostęp w czasie rzeczywistym do danych zagregowanych i niezagregowanych, w tym do danych osobowych, oraz możliwość korzystania z tych danych, dostarczanych lub generowanych w ramach korzystania – przez tych użytkowników biznesowych oraz przez użytkowników końcowych korzystających z produktów dostarczanych lub usług świadczonych przez tych użytkowników biznesowych – z odpowiednich podstawowych usług platformowych lub usług świadczonych wraz z odpowiednimi podstawowymi usługami platformowymi lub wspierających takie usługi. W odniesieniu do danych osobowych strażnik dostępu zapewnia taki dostęp do danych i możliwość korzystania z nich wyłącznie wówczas, gdy dane są bezpośrednio powiązane z faktem korzystania przez użytkowników końcowych z produktów lub usług oferowanych przez odpowiedniego użytkownika biznesowego za pośrednictwem odpowiedniej podstawowej usługi platformowej oraz gdy użytkownicy końcowi zdecydują się udostępnić takie dane, wyrażając na to zgodę.

▼B

11. Strażnik dostępu zapewnia przedsiębiorstwu będącemu dostawcą wyszukiwarek internetowych, które jest osobą trzecią, na jego wniosek, dostęp, na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach, do danych dotyczących plasowania, zapytań, kliknięć i wyświetleń związanych z nieodpłatnym i płatnym wyszukiwaniem, wygenerowanych przez użytkowników końcowych przy wykorzystaniu jego wyszukiwarek internetowych. Wszelkie takie dane dotyczące zapytań, kliknięć i wyświetleń będące danymi osobowymi poddaje się anonimizacji.

12. Strażnik dostępu stosuje sprawiedliwe, rozsądne i niedyskryminujące ogólne warunki dostępu użytkowników biznesowych do swoich sklepów z aplikacjami, wyszukiwarek internetowych i internetowych serwisów społecznościowych wymienionych w decyzji o wskazaniu na podstawie art. 3 ust. 9.

W tym celu strażnik dostępu publikuje ogólne warunki dostępu, w tym dotyczące alternatywnego mechanizmu rozstrzygania sporów.

Komisja ocenia, czy opublikowane ogólne warunki dostępu są zgodne z niniejszym ustępem.

13. Strażnik dostępu nie ustanawia nieproporcjonalnych ogólnych warunków rezygnacji z podstawowej usługi platformowej. Strażnik dostępu zapewnia korzystanie z warunków rezygnacji bez zbędnych trudności.

Artykuł 7

Obowiązki strażników dostępu dotyczące interoperacyjności usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów

1. W przypadku gdy strażnik dostępu świadczy usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów wymienione w decyzji o wskazaniu na podstawie art. 3 ust. 9 zapewnia on interoperacyjność podstawowych funkcjonalności swoich usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów z tego rodzaju usługami świadczonymi przez innego dostawcę oferującego lub zamierzającego oferować takie usługi w Unii, dostarczając nieodpłatnie, na wniosek, niezbędne interfejsy techniczne lub podobne rozwiązania ułatwiające interoperacyjność.

2. W przypadku gdy strażnik dostępu sam dostarcza swoim własnym użytkownikom końcowym podstawowe funkcjonalności, o których mowa w ust. 1, zapewnia interoperacyjność co najmniej następujących funkcjonalności:

a) po wymienieniu przedmiotowych usług w decyzji o wskazaniu na podstawie art. 3 ust. 9:

   (i) przesyłania wiadomości tekstowych metodą „od końca do końca” („end-to-end”) między dwoma pojedynczymi użytkownikami końcowymi;

   (ii) udostępniania obrazów, wiadomości głosowych, wideo i innych załączonych plików w ramach komunikacji metodą „od końca do końca” między dwoma pojedynczymi użytkownikami końcowymi;

▼B

b) w terminie 2 lat od wskazania:

(i) przesyłania wiadomości tekstowych metodą „od końca do końca” w obrębie grup pojedynczych użytkowników końcowych;

(ii) udostępniania obrazów, wiadomości głosowych, wideo i innych załączonych plików w ramach komunikacji metodą „od końca do końca” między czatem grupowym a pojedynczym użytkownikiem końcowym;

c) w terminie 4 lat od wskazania:

(i) połączeń głosowych metodą „od końca do końca” między dwoma pojedynczymi użytkownikami końcowymi;

(ii) połączeń wideo metodą „od końca do końca” między dwoma pojedynczymi użytkownikami końcowymi;

(iii) połączeń głosowych metodą „od końca do końca” między czatem grupowym a pojedynczym użytkownikiem końcowym;

(iv) połączeń wideo metodą „od końca do końca” między czatem grupowym a pojedynczym użytkownikiem końcowym.

3. Poziom bezpieczeństwa, w tym, w stosownych przypadkach, szyfrowanie „od końca do końca”, zapewniany przez strażnika dostępu swoim własnym użytkownikom końcowym zostaje zachowany w odniesieniu do wszystkich interoperacyjnych usług.

4. Strażnik dostępu publikuje ofertę ramową określającą szczegółowe informacje techniczne oraz ogólne warunki interoperacyjności ze świadczonymi przez niego usługami łączności interpersonalnej niewykorzystującymi numerów, w tym niezbędne szczegółowe informacje dotyczące poziomu bezpieczeństwa oraz szyfrowania „od końca do końca”. Strażnik dostępu publikuje tę ofertę ramową w terminie określonym w art. 3 ust. 10 i w razie potrzeby ją aktualizuje.

5. Po opublikowaniu oferty ramowej zgodnie z ust. 4, każdy dostawca usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów oferujący lub zamierzający oferować takie usługi w Unii może wystąpić z wnioskiem o zapewnienie interoperacyjności z usługami łączności interpersonalnej niewykorzystującymi numerów świadczonymi przez strażnika dostępu. Taki wniosek może obejmować niektóre lub wszystkie podstawowe funkcjonalności wymienione w ust. 2. Strażnik dostępu uwzględnia każdy zasadny wniosek o zapewnienie interoperacyjności w terminie 3 miesięcy od otrzymania takiego wniosku poprzez zapewnienie działania podstawowych funkcjonalności będących przedmiotem wniosku.

6. Komisja może, na zasadzie wyjątku i na uzasadniony wniosek strażnika dostępu, przedłużyć terminy na wypełnienie obowiązków określonych w ust. 2 lub 5, w przypadku gdy strażnik dostępu wykaże, że jest to niezbędne w celu zapewnienia skutecznej interoperacyjności oraz zachowania niezbędnego poziomu bezpieczeństwa, w tym, w stosownych przypadkach, szyfrowania „od końca do końca”.

7. Użytkownicy końcowi usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów świadczonych przez strażnika końcowego oraz użytkownicy końcowi dostawcy takich usług występującego z wnioskiem zachowują swobodę wyboru co do korzystania z interoperacyjnych podstawowych funkcjonalności, które może zapewniać strażnik dostępu na podstawie ust. 1.

▼B

8. Strażnik dostępu zbiera i wymienia z dostawcą usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów występującym z wnioskiem o zapewnienie interoperacyjności wyłącznie te dane osobowe użytkowników końcowych, które są bezwzględnie konieczne do zapewnienia skutecznej interoperacyjności. Takie zbieranie i wymiana danych osobowych użytkowników końcowych muszą być w pełni zgodne z rozporządzeniem (UE) 2016/679 i dyrektywą 2002/58/WE.

9. Nie zabrania się strażnikowi dostępu podejmowania działań w celu zapewnienia, by osoby trzecie będące dostawcami usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów, które wystąpią z wnioskiem o zapewnienie interoperacyjności, nie stanowiły zagrożenia dla integralności, bezpieczeństwa i ochrony prywatności w ramach jego usług, pod warunkiem że takie działania są bezwzględnie konieczne i proporcjonalne, oraz że są należycie uzasadnione przez strażnika dostępu.

Artykuł 8

Wypełnianie obowiązków strażników dostępu

1. Strażnik dostępu zapewnia wypełnianie obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia i wykazuje ich wypełnianie. Środki, jakie strażnik dostępu wdraża, aby zapewnić przestrzeganie tych artykułów, muszą skutecznie przyczyniać się do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia i celu, w jakim ustanowiono dany obowiązek. Strażnik dostępu zapewnia, by wdrożenie tych środków było zgodne z mającym zastosowanie prawem, w szczególności z rozporządzeniem (UE) 2016/679, dyrektywą 2002/58/WE, przepisami w zakresie cyberbezpieczeństwa, ochrony konsumentów i bezpieczeństwa produktów, a także z wymogami dostępności.

2. Komisja może – z własnej inicjatywy lub na wniosek strażnika dostępu na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu – wszcząć postępowanie na podstawie art. 20.

Komisja może przyjąć akt wykonawczy określający środki, które dany strażnik dostępu ma wdrożyć w celu skutecznego wypełnienia obowiązków ustanowionych w art. 6 i 7. Akt wykonawczy przyjmuje się w terminie 6 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania na podstawie art. 20 zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 50 ust. 2.

W przypadku wszczęcia przez Komisję postępowania z własnej inicjatywy w przypadku obchodzenia obowiązków, na podstawie art. 13, takie środki mogą dotyczyć obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7.

3. Strażnik dostępu może zwrócić się do Komisji z wnioskiem o wszczęcie postępowania w celu ustalenia, czy środki, jakie strażnik dostępu zamierza wdrożyć lub wdrożył, by zapewnić przestrzeganie art. 6 i 7, skutecznie przyczyniają się w określonej sytuacji tego strażnika dostępu do osiągnięcia celu, w jakim ustanowiono dany obowiązek. Komisja ma swobodę decydowania, czy wszcząć takie postępowanie, z poszanowaniem zasad równego traktowania, proporcjonalności i dobrej administracji.

Strażnik dostępu przedstawia w swoim wniosku uzasadnioną opinię zawierającą wyjaśnienie środków, które zamierza wdrożyć lub wdrożył. Strażnik dostępu przedstawia ponadto jawną wersję swojej uzasadnionej opinii, którą można udostępnić osobom trzecim na podstawie ust. 6.

4. Ust. 2 i 3 niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla uprawnień przyznanych Komisji na mocy art. 29, 30 i 31.

▼B

5. W celu przyjęcia decyzji na podstawie ust. 2 Komisja przekazuje strażnikowi dostępu swoje wstępne ustalenia w terminie 3 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania na podstawie art. 20. We wstępnych ustaleniach Komisja wyjaśnia środki, których wprowadzenie rozważa lub które jej zdaniem dany strażnik dostępu powinien wprowadzić w celu skutecznego zastosowania się do wstępnych ustaleń.

6. Aby umożliwić zainteresowanym osobom trzecim skuteczne zgłaszanie uwag, Komisja w momencie przekazywania swoich wstępnych ustaleń strażnikowi dostępu na podstawie ust. 5 lub jak najszybciej po przekazaniu tych ustaleń publikuje jawne streszczenie zawierające opis danej sprawy i środków, których wprowadzenie rozważa lub które jej zdaniem dany strażnik dostępu powinien wprowadzić. Komisja określa rozsądny termin na zgłaszanie takich uwag.

7. Określając środki, o których mowa w ust. 2, Komisja zapewnia, aby skutecznie przyczyniały się one do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia i celu, w jakim ustanowiono dany obowiązek, oraz były proporcjonalne w określonej sytuacji strażnika dostępu i odpowiedniej usługi.

8. Na potrzeby doprecyzowania obowiązków, o których mowa w art. 6 ust. 11 i 12, Komisja ocenia również, czy zamierzane lub wdrożone środki zapewniają wyeliminowanie braku równowagi między prawami i obowiązkami użytkowników biznesowych oraz czy środki te same w sobie nie zapewniają strażnikowi dostępu korzyści, które byłyby nieproporcjonalne względem usługi świadczonej przez niego na rzecz użytkowników biznesowych.

9. W odniesieniu do postępowania na podstawie ust. 2 Komisja może, na wniosek lub z własnej inicjatywy, zdecydować o wznowieniu postępowania, w przypadku gdy:

a) nastąpiła istotna zmiana stanu faktycznego, na podstawie którego podjęta została decyzja; lub

b) decyzja została podjęta na podstawie niekompletnych, nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji; lub

c) środki doprecyzowane w decyzji nie są skuteczne.

Artykuł 9

Zawieszenie

1. W przypadku gdy strażnik dostępu wykaże w uzasadnionym wniosku, że wypełnienie określonego obowiązku ustanowionego w art. 5, 6 lub 7 w odniesieniu do podstawowej usługi platformowej wymienionej w decyzji o wskazaniu na podstawie art. 3 ust. 9 zagrażałoby – z uwagi na wystąpienie wyjątkowych okoliczności pozostających poza kontrolą strażnika dostępu – rentowności działalności prowadzonej przez niego w Unii, Komisja może przyjąć akt wykonawczy określający jej decyzję o zawieszeniu na zasadzie wyjątku, w całości lub w części, określonego obowiązku, o którym mowa w tym uzasadnionym wniosku (zwaną dalej „decyzją o zawieszeniu”). W akcie wykonawczym Komisja uzasadnia swoją decyzję o zawieszeniu, określając wyjątkowe okoliczności uzasadniające zawieszenie. Akt wykonawczy jest ograniczony – pod względem zakresu i czasu obowiązywania – do tego, co jest niezbędne w celu wyeliminowania takiego zagrożenia dla rentowności strażnika dostępu. Komisja dąży do przyjęcia aktu wykonawczego niezwłocznie, nie później niż 3 miesiące od dnia otrzymania kompletnego uzasadnionego wniosku. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 50 ust. 2.

▼B

2. W przypadku przyznania zawieszenia na podstawie ust. 1 Komisja dokonuje co roku przeglądu decyzji o zawieszeniu, chyba że w danej decyzji określono krótszy termin. Po przeprowadzeniu takiego przeglądu Komisja uchyla zawieszenie w całości lub częściowo albo stwierdza, że warunki określone w ust. 1 pozostają spełnione.

3. W pilnych przypadkach Komisja może – działając na uzasadniony wniosek strażnika dostępu – tymczasowo zawiesić konieczność wypełniania określonego obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do jednej podstawowej usługi platformowej lub większej ich liczby jeszcze przed przyjęciem decyzji na podstawie tego ustępu. Taki wniosek może zostać złożony i uwzględniony w dowolnym momencie w trakcie rozpatrywania przez Komisję wniosku na podstawie ust. 1.

4. Rozpatrując wniosek, o którym mowa w ust. 1 i 3, Komisja bierze pod uwagę w szczególności wpływ wypełnienia określonego obowiązku na rentowność działalności strażnika dostępu w Unii, a także na osoby trzecie, w szczególności MŚP i konsumentów. Zawieszenie może podlegać warunkom i obowiązkom określonym przez Komisję, aby zapewnić sprawiedliwą równowagę między powyższymi interesami a celami niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 10

Zwolnienie ze względów zdrowia publicznego i bezpieczeństwa publicznego

1. Komisja może – na uzasadniony wniosek strażnika dostępu lub z własnej inicjatywy – przyjąć akt wykonawczy określający jej decyzję o zwolnieniu tego strażnika dostępu, w całości lub w części, z określonego obowiązku ustanowionego w art. 5, 6 lub 7 w odniesieniu do podstawowej usługi platformowej wymienionej w decyzji o wskazaniu na podstawie art. 3 ust. 9, jeżeli takie zwolnienie jest uzasadnione względami określonymi w ust. 3 niniejszego artykułu (zwaną dalej „decyzją o zwolnieniu”). Komisja przyjmuje decyzję o zwolnieniu w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania kompletnego uzasadnionego wniosku i przedstawia uzasadnienie wyjaśniające powody zwolnienia. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 50 ust. 2.

2. W przypadku udzielenia zwolnienia na podstawie ust. 1 Komisja dokonuje przeglądu decyzji o zwolnieniu, w momencie gdy podstawa zwolnienia przestaje istnieć lub co najmniej raz w roku. Po przeprowadzeniu takiego przeglądu Komisja znosi zwolnienie w całości lub częściowo albo stwierdza, że warunki określone w ust. 1 pozostają spełnione.

3. Zwolnienia na podstawie ust. 1 można udzielić wyłącznie ze względów zdrowia publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.

4. W pilnych przypadkach Komisja może – na uzasadniony wniosek strażnika dostępu lub z własnej inicjatywy – tymczasowo zawiesić konieczność wypełniania określonego obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do jednej podstawowej usługi platformowej lub większej ich liczby jeszcze przed przyjęciem decyzji na podstawie tego ustępu. Taki wniosek może zostać złożony i uwzględniony w dowolnym momencie w trakcie rozpatrywania przez Komisję wniosku na podstawie ust. 1.

▼B

5. Rozpatrując wniosek, o którym mowa w ust. 1 i 4, Komisja bierze pod uwagę w szczególności wpływ wypełniania określonego obowiązku na względy określone w ust. 3, a także na danego strażnika dostępu i na osoby trzecie. Komisja może określić warunki i obowiązki, którym podlega zawieszenie, aby zapewnić sprawiedliwą równowagę między założeniami leżącymi u podstaw względów określonych w ust. 3 a celami niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 11

Sprawozdawczość

1. W terminie 6 miesięcy od wskazania na podstawie art. 3 i zgodnie z art. 3 ust. 10 strażnik dostępu przekazuje Komisji sprawozdanie opisujące w szczegółowy i przejrzysty sposób środki, które wdrożył w celu wypełniania obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7.

2. W terminie, o którym mowa w ust. 1, strażnik dostępu publikuje i przekazuje Komisji jawne streszczenie tego sprawozdania.

Strażnik dostępu co najmniej raz w roku aktualizuje to sprawozdanie i jego jawne streszczenie.

Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej link do tego jawnego streszczenia.

Artykuł 12

Aktualizowanie obowiązków strażników dostępu

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 49 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6. Te akty delegowane oparte są na badaniach rynku przeprowadzonych na podstawie art. 19, w ramach których stwierdzono konieczność aktualizacji tych obowiązków, by zaradzić praktykom, które ograniczają kontestowalność podstawowych usług platformowych lub są nieuczciwe w taki sam sposób jak praktyki, którym zaradzić mają obowiązki ustanowione w art. 5 i 6.

2. Zakres aktu delegowanego przyjętego zgodnie z ust. 1 jest ograniczony do:

a) rozszerzenia obowiązku, stosowanego wyłącznie w odniesieniu do niektórych podstawowych usług platformowych, na inne podstawowe usługi platformowe wymienione w art. 2 pkt 2;

b) rozszerzenia obowiązku, który przynosi korzyści określonym użytkownikom biznesowym lub użytkownikom końcowym, tak by przynosił korzyści innym użytkownikom biznesowym lub użytkownikom końcowym;

c) określenia sposobu, w jaki mają być wypełniane przez strażników dostępu obowiązki ustanowione w art. 5 i 6 w celu zapewnienia skutecznego ich wypełniania;

d) rozszerzenia obowiązku, stosowanego wyłącznie w odniesieniu do niektórych usług świadczonych wraz z podstawowymi usługami platformowymi lub wspierających takie usługi, na inne usługi świadczone wraz z podstawowymi usługami platformowymi lub wspierające takie usługi;

▼B

e) rozszerzenia obowiązku, który ma zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do niektórych rodzajów danych, na inne rodzaje danych;

f) dodania dalszych warunków, w przypadku gdy dany obowiązek nakłada określone warunki dotyczące postępowania strażnika dostępu; lub

g) zastosowania obowiązku regulującego relacje między kilkoma podstawowymi usługami platformowymi strażnika dostępu do relacji między daną podstawową usługą platformową a innymi usługami strażnika dostępu.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 49 w celu zmiany niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wykazu podstawowych funkcjonalności określonych w art. 7 ust. 2 poprzez dodanie lub usunięcie funkcjonalności w ramach usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów.

Te akty delegowane oparte są na badaniach rynku przeprowadzonych na podstawie art. 19, w ramach których stwierdzono konieczność aktualizacji tych obowiązków, by zaradzić praktykom, które ograniczają kontestowalność podstawowych usług platformowych lub są nieuczciwe w taki sam sposób jak praktyki, którym zaradzić mają obowiązki ustanowione w art. 7.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 49 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do obowiązków ustanowionych w art. 7 poprzez określenie sposobu, w jaki mają być wypełniane przez strażników dostępu obowiązki ustanowione w art. 7 w celu zapewnienia skutecznego ich wypełniania. Te akty delegowane oparte są na badaniach rynku przeprowadzonych na podstawie art. 19, w ramach których stwierdzono konieczność aktualizacji tych obowiązków, by zaradzić praktykom, które ograniczają kontestowalność podstawowych usług platformowych lub są nieuczciwe w taki sam sposób jak praktyki, którym zaradzić mają obowiązki ustanowione w art. 7.

5. Praktykę, o której mowa w ust. 1, 3 i 4, uznaje się za ograniczającą kontestowalność podstawowych usług platformowych lub za nieuczciwą, jeżeli:

a) praktyki tej dopuszczają się strażnicy dostępu i może ona utrudniać innowacje i ograniczać użytkownikom biznesowych i użytkownikom końcowym możliwości wyboru, ponieważ:

   (i) trwale wpływa lub może trwale wpływać na kontestowalność podstawowej usługi platformowej lub innych usług w sektorze cyfrowym ze względu na tworzenie lub wzmacnianie barier wejścia dla innych przedsiębiorstw lub rozszerzania działalności w charakterze dostawcy podstawowej usługi platformowej lub innych usług w sektorze cyfrowym; lub

   (ii) uniemożliwia innym podmiotom uzyskanie takiego samego dostępu do kluczowych zasobów, jakim dysponuje strażnik dostępu; lub

b) zachodzi brak równowagi między prawami a obowiązkami użytkowników biznesowych, a strażnik dostępu uzyskuje od użytkowników biznesowych korzyści, które są nieproporcjonalne względem usługi świadczonej przez tego strażnika dostępu na rzecz tych użytkowników.

▼B

Artykuł 13

Przeciwdziałanie obchodzeniu obowiązków

1. Przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe nie może dokonywać segmentacji, podziału, dalszego podziału, fragmentacji lub rozdzielenia tych usług za pomocą środków umownych, handlowych, technicznych lub innych środków w celu obejścia progów ilościowych określonych w art. 3 ust. 2. Tego rodzaju praktyki stosowane przez przedsiębiorstwo nie mogą uniemożliwiać Komisji wskazania takiego przedsiębiorstwa jako strażnika dostępu na podstawie art. 3 ust. 4.

2. Komisja może, jeżeli podejrzewa, że przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe dopuszcza się praktyk określonych w ust. 1, zażądać od tego przedsiębiorstwa wszelkich informacji, które uzna za niezbędne do ustalenia, czy przedsiębiorstwo to dopuszcza się takich praktyk.

3. Strażnik dostępu zapewnia pełne i skuteczne wypełnianie obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7.

4. Strażnik dostępu nie może dopuszczać się zachowań, które w jakikolwiek sposób utrudniają skuteczne wypełnianie obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7, niezależnie od tego, czy zachowanie to ma charakter umowny, handlowy, techniczny lub jakikolwiek inny lub czy polega na stosowaniu technik behawioralnych lub projektowaniu interfejsu.

5. Jeżeli przestrzeganie niniejszego rozporządzenia wiąże się z koniecznością uzyskania zgody na zbieranie, przetwarzanie i udostępnianie danych osobowych oraz wykorzystywanie danych osobowych w ramach różnych usług, strażnik dostępu podejmuje konieczne działania, aby zapewnić użytkownikom biznesowym możliwość bezpośredniego uzyskania zgody na przetwarzanie tych danych w przypadkach, w których zgoda ta jest wymagana na mocy rozporządzenia (UE) 2016/679 lub dyrektywy 2002/58/WE, albo aby zapewnić przestrzeganie unijnych przepisów i zasad w zakresie ochrony danych i prywatności w inny sposób, w tym – w stosownych przypadkach – poprzez dostarczanie użytkownikom biznesowym należycie zanonimizowanych danych. Strażnik dostępu nie może doprowadzić do sytuacji, w której uzyskanie tej zgody przez użytkownika biznesowego będzie bardziej uciążliwe niż uzyskanie jej na potrzeby usług świadczonych przez samego strażnika dostępu.

6. Strażnik dostępu nie może pogarszać warunków ani obniżać jakości podstawowych usług platformowych świadczonych na rzecz użytkowników biznesowych lub użytkowników końcowych, którzy zdecydowali się skorzystać z praw lub możliwości wyboru ustanowionych w art. 5, 6 i 7, ani sprawiać, że korzystanie z tych praw lub możliwości będzie nadmiernie utrudnione, w tym poprzez oferowanie użytkownikom końcowym możliwości wyboru w sposób nieobiektywny, bądź też przez osłabianie autonomii, procesów decyzyjnych lub swobody wyboru użytkowników końcowych lub użytkowników biznesowych za pośrednictwem struktury, projektu, funkcji lub sposobu działania interfejsu użytkownika lub jego części.

7. W przypadku gdy strażnik dostępu obchodzi lub próbuje obchodzić którykolwiek z obowiązków określonych w art. 5, 6 lub 7 w jeden ze sposobów opisanych w ust. 4, 5 i 6 niniejszego artykułu, Komisja może wszcząć postępowanie na podstawie art. 20 i przyjąć akt wykonawczy, o którym mowa w art. 8 ust. 2, aby określić środki, które strażnik dostępu ma wdrożyć.

▼C1

8. Ust. 7 niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień przyznanych Komisji na mocy art. 29, 30 i 31.

▼B

Artykuł 14

Obowiązek informowania o koncentracjach

1. Strażnik dostępu informuje Komisję o każdej zamierzanej koncentracji w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 w przypadku gdy łączące się podmioty lub podmiot docelowy koncentracji świadczą podstawowe usługi platformowe lub inne usługi w sektorze cyfrowym lub umożliwiają zbieranie danych, niezależnie od tego, czy taka koncentracja podlega zgłoszeniu Komisji zgodnie z tym rozporządzeniem lub właściwemu krajowemu organowi ochrony konkurencji zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi łączenia przedsiębiorstw.

Strażnik dostępu informuje Komisję o takiej koncentracji przed jej przeprowadzeniem i po zawarciu umowy, ogłoszeniu publicznej oferty przejęcia lub nabyciu kontrolnego pakietu akcji.

2. Informacje przekazane przez strażnika dostępu na podstawie ust. 1 zawierają co najmniej opis przedsiębiorstw, których dotyczy koncentracja, dane na temat ich rocznych obrotów w Unii i na świecie, ich obszarów działalności, w tym działalności bezpośrednio związanej z koncentracją, i wartości transakcyjnej umowy lub jej oszacowania, wraz ze skróconym opisem koncentracji, w tym jej charakteru i uzasadnienia, oraz wykazem państw członkowskich, których dotyczy dana koncentracja.

Informacje przekazane przez strażnika dostępu zawierają również, w odniesieniu do wszelkich odpowiednich podstawowych usług platformowych, dane na temat ich rocznych obrotów w Unii oraz, odpowiednio, liczby korzystających z tych usług użytkowników biznesowych aktywnych rocznie i liczby użytkowników końcowych aktywnych miesięcznie.

3. Jeżeli po przeprowadzeniu koncentracji, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, dodatkowe podstawowe usługi platformowe indywidualnie osiągną progi ustanowione w art. 3 ust. 2 lit. b), dany strażnik dostępu informuje o tym Komisję w terminie 2 miesięcy od dnia przeprowadzenia koncentracji i przekazuje Komisji informacje, o których mowa w art. 3 ust. 2.

4. Komisja informuje właściwe organy państw członkowskich o informacjach otrzymanych na podstawie ust. 1 i publikuje co roku wykaz przejęć, o których została poinformowana przez strażników dostępu na podstawie tego ustępu.

Komisja uwzględnia uzasadniony interes przedsiębiorstw w odniesieniu do ochrony ich tajemnic handlowych.

5. Właściwe organy państw członkowskich mogą wykorzystać informacje otrzymane na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, aby zwrócić się do Komisji o zbadanie koncentracji na podstawie art. 22 rozporządzenia (WE) nr 139/2004.

Artykuł 15

Obowiązek przeprowadzenia audytu

1. W terminie 6 miesięcy od dnia wskazania na podstawie art. 3 strażnik dostępu przedkłada Komisji poddany niezależnemu audytowi opis technik profilowania konsumentów, z których korzysta w odniesieniu do lub w ramach świadczonych przez siebie podstawowych usług platformowych wymienionych w decyzji o wskazaniu na podstawie z art. 3 ust. 9. Komisja przekazuje ten poddany audytowi opis Europejskiej Radzie Ochrony Danych.

▼B

2. Komisja może przyjąć akt wykonawczy, o którym mowa w art. 46 ust. 1 lit. g), w celu opracowania metodyki i procedury audytu.

3. Strażnik dostępu udostępnia publicznie podsumowanie opisu poddanego audytowi, o którym mowa w ust. 1. Udostępniając publicznie to podsumowanie strażnik dostępu jest uprawniony do uwzględnienia konieczności zachowania swoich tajemnic handlowych. Strażnik dostępu co najmniej raz w roku aktualizuje ten opis i jego podsumowanie.

ROZDZIAŁ IV

BADANIE RYNKU

Artykuł 16

Rozpoczęcie badania rynku

1. Jeżeli Komisja zamierza przeprowadzić badanie rynku z myślą o możliwym przyjęciu decyzji na podstawie art. 17, 18 i 19, przyjmuje decyzję o rozpoczęciu badania rynku.

2. Niezależnie od ust. 1 Komisja może skorzystać ze swoich uprawnień w zakresie prowadzenia badań na podstawie niniejszego rozporządzenia przed rozpoczęciem badania rynku na podstawie tego ustępu.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, należy określić:

a) datę rozpoczęcia badania rynku;

b) opis kwestii, której dotyczy badanie rynku;

c) cel badania rynku.

4. Komisja może ponownie rozpocząć badanie rynku, które zostało już zakończone, jeżeli:

a) nastąpiła istotna zmiana stanu faktycznego, na podstawie którego przyjęta została decyzja na podstawie art. 17, 18 lub 19; lub

b) decyzja przyjęta na podstawie art. 17, 18 lub 19 została podjęta na podstawie niekompletnych, nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

5. Komisja może zwrócić się do jednego lub większej liczby właściwych organów krajowych o udzielenie jej pomocy przy badaniu rynku.

Artykuł 17

Badanie rynku przeprowadzane w celu wskazania strażników dostępu

1. Komisja może przeprowadzić badanie rynku w celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe powinno zostać wskazane jako strażnik dostępu na podstawie art. 3 ust. 8, lub w celu zidentyfikowania podstawowych usług platformowych, które należy wymienić w decyzji o wskazaniu zgodnie z art. 3 ust. 9. Komisja dąży do zakończenia badania rynku w terminie 12 miesięcy od daty, o której mowa w art. 16 ust. 3 lit. a). W celu zakończenia badania rynku Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający jej decyzję. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 50 ust. 2.

▼B

2. W toku badania rynku przeprowadzanego na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu Komisja dąży do przekazania swoich wstępnych ustaleń odpowiedniemu przedsiębiorstwu świadczącemu podstawowe usługi platformowe w terminie 6 miesięcy od daty, o której mowa w art. 16 ust. 3 lit. a). We wstępnych ustaleniach Komisja wyjaśnia, czy w jej wstępnej opinii należy wskazać przedsiębiorstwo jako strażnika dostępu na podstawie art. 3 ust. 8 i czy odpowiednie podstawowe usługi platformowe należy wymienić w wykazie na podstawie art. 3 ust. 9.

3. Jeżeli przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe osiągnęło progi ustanowione w art. 3 ust. 2, ale przedstawiło zgodnie z art. 3 ust. 5 dostatecznie uzasadnione argumenty podważające w wyraźny sposób domniemanie określone w art. 3 ust. 2, Komisja dąży do zakończenia badania rynku w terminie 5 miesięcy od daty, o której mowa w art. 16 ust. 3 lit. a).

W takim przypadku Komisja dąży do przekazania zainteresowanemu przedsiębiorstwu wstępnych ustaleń zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu w terminie 3 miesięcy od daty, o której mowa w art. 16 ust. 3 lit. a).

4. Jeżeli Komisja, działając na podstawie art. 3 ust. 8, wskazuje jako strażnika dostępu przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe, które nie ma jeszcze ugruntowanej i trwałej pozycji w zakresie prowadzonej działalności, ale prawdopodobnie zajmie taką pozycję w niedalekiej przyszłości, może ona stwierdzić, że w przypadku tego strażnik dostępu znajduje zastosowanie wyłącznie jeden lub więcej obowiązków ustanowionych w art. 5 ust. 3 - 6 oraz w art. 6 ust. 4, 7, 9, 10 i 13, zgodnie z tym, co określono w decyzji o wskazaniu. Komisja może stwierdzić, że znajdują zastosowanie tylko takie z tych obowiązków, które są stosowne i konieczne do zapobieżenia osiągnięciu w nieuczciwy sposób przez danego strażnika dostępu ugruntowanej i trwałej pozycji w zakresie prowadzonej przez niego działalności. Komisja dokonuje przeglądu takiego wskazania zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 4.

Artykuł 18

Badanie rynku dotyczące systematycznego niewypełniania obowiązków

1. Komisja może przeprowadzić badanie rynku w celu ustalenia, czy dany strażnik dostępu nie dopuszcza się systematycznego niewypełniania obowiązków. Komisja kończy to badanie rynku w terminie 12 miesięcy od daty, o której mowa w art. 16 ust. 3 lit. a). Jeżeli w wyniku badania rynku okaże się, że strażnik dostępu systematycznie nie wypełnia jednego lub więcej obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 lub 7 i utrzymał, umocnił lub rozszerzył swoją pozycję strażnika dostępu, biorąc pod uwagę wymogi określone w art. 3 ust. 1, Komisja może przyjąć akt wykonawczy, w którym nakłada na takiego strażnika dostępu behawioralne lub strukturalne środki zaradcze, które są proporcjonalne i konieczne do zapewnienia skutecznego przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 50 ust. 2.

▼B

2. Środek zaradczy nałożony zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu może obejmować – w zakresie, w jakim taki środek zaradczy jest proporcjonalny i konieczny do utrzymania lub przywrócenia uczciwości i kontestowalności, na które wpływa systematyczne niewypełnianie obowiązków – obowiązujący przez ograniczony okres zakaz zawierania przez strażnika dostępu umów dotyczących koncentracji w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 w odniesieniu do podstawowych usług platformowych lub innych usług świadczonych w sektorze cyfrowym lub umożliwiających zbieranie danych, na które wpływa systematyczne niewypełnianie obowiązków.

3. Przyjmuje się, że strażnik dostępu dopuszcza się systematycznego niewypełniania obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7, jeżeli Komisja wydała przeciwko takiemu strażnikowi dostępu co najmniej trzy decyzje w sprawie niewypełniania obowiązków na podstawie art. 29 w odniesieniu do dowolnej spośród świadczonych przez niego podstawowych usług platformowych w okresie 8 lat poprzedzających przyjęcie decyzji o rozpoczęciu badania rynku z myślą o możliwym przyjęciu decyzji na podstawie niniejszego artykułu.

4. Komisja przekazuje swoje wstępne ustalenia zainteresowanemu strażnikowi dostępu w terminie 6 miesięcy od daty, o której mowa w art. 16 ust. 3 lit. a). W swoich wstępnych ustaleniach Komisja wyjaśnia, czy wstępnie uznaje warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu za spełnione, oraz wskazuje, które środki zaradcze wstępnie uznaje za konieczne i proporcjonalne.

5. Aby umożliwić zainteresowanym osobom trzecim skuteczne zgłaszanie uwag, Komisja równocześnie z przekazaniem swoich wstępnych ustaleń strażnikowi dostępu na podstawie ust. 4 lub jak najszybciej po przekazaniu tych ustaleń publikuje jawne streszczenie zawierające opis danej sprawy i środków zaradczych, których nałożenie rozważa. Komisja określa rozsądny termin na zgłaszanie takich uwag.

6. W przypadku gdy Komisja zamierza przyjąć decyzję na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu poprzez uczynienie wiążącymi zobowiązań zaproponowanych przez strażnika dostępu zgodnie z art. 25, publikuje jawne streszczenie zawierające opis danej sprawy oraz najważniejszych elementów tych zobowiązań. Zainteresowane osoby trzecie mogą zgłaszać uwagi w rozsądnym terminie określonym przez Komisję.

7. W toku badania rynku Komisja może przedłużyć okres prowadzenia tego badania, jeżeli takie przedłużenie jest uzasadnione ze względów obiektywnych i jeżeli jest proporcjonalne. Takie przedłużenie może również dotyczyć terminu na przekazanie przez Komisję jej wstępnych ustaleń lub terminu na przyjęcie przez nią ostatecznej decyzji. Łączny okres przedłużenia lub przedłużeń dokonanych na podstawie niniejszego ustępu nie może przekraczać 6 miesięcy.

8. Aby zapewnić skuteczne wypełnianie przez strażnika dostępu obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7, Komisja regularnie dokonuje przeglądu środków zaradczych, które nakłada zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. Komisja jest uprawniona do zmiany tych środków zaradczych, jeżeli w wyniku nowego badania rynku stwierdzi, że nie są one skuteczne.

▼B

Artykuł 19

Badanie rynku dotyczące nowych usług i nowych praktyk

1. Komisja może przeprowadzić badanie rynku, aby ustalić, czy do wykazu podstawowych usług platformowych określonych w art. 2 pkt 2 należy dodać usługę lub większą liczbę usług świadczonych w sektorze cyfrowym, lub aby wykryć praktyki, które ograniczają kontestowalność podstawowych usług platformowych lub są nieuczciwe, a którym nie zaradzono w skuteczny sposób w niniejszym rozporządzeniu. W swojej ocenie Komisja uwzględnia wszelkie istotne ustalenia z przeprowadzonych na podstawie art. 101 i 102 TFUE postępowań dotyczących rynków cyfrowych, a także inne istotne zmiany.

2. Przeprowadzając badanie rynku na podstawie ust. 1, Komisja może konsultować się z osobami trzecimi, w tym z użytkownikami biznesowymi i użytkownikami końcowymi badanych usług w sektorze cyfrowym oraz z użytkownikami biznesowymi i użytkownikami końcowymi, których dotyczą badane praktyki.

3. Komisja publikuje swoje ustalenia w formie sprawozdania w terminie 18 miesięcy od daty, o której mowa w art. 16 ust. 3 lit. a).

Sprawozdanie jest przedkładane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie oraz towarzyszy mu w stosownych przypadkach:

a) wniosek ustawodawczy w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia w celu zamieszczenia dodatkowych usług świadczonych w sektorze cyfrowym w wykazie podstawowych usług platformowych określonym w art. 2 pkt 2 lub zamieszczenia nowych obowiązków w rozdziale III; lub

b) projekt aktu delegowanego uzupełniającego niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6 lub projekt aktu delegowanego zmieniającego lub uzupełniającego niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do obowiązków ustanowionych w art. 7, jak przewidziano w art. 12.

W stosownych przypadkach wniosek ustawodawczy w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia na podstawie lit. a) akapitu drugiego może również zawierać propozycję usunięcia istniejących usług z wykazu podstawowych usług platformowych określonego w art. 2 pkt 2 lub usunięcia istniejących obowiązków z art. 5, 6 lub 7.

ROZDZIAŁ V

UPRAWNIENIA W ZAKRESIE PROWADZENIA BADAŃ ORAZ EGZEKWOWANIA I MONITOROWANIA

Artykuł 20

Wszczęcie postępowania

1. Jeżeli Komisja zamierza wszcząć postępowanie z myślą o możliwym przyjęciu decyzji na podstawie art. 8, 29 i 30, przyjmuje decyzję o wszczęciu postępowania.

2. Niezależnie od ust. 1 Komisja może skorzystać ze swoich uprawnień w zakresie prowadzenia badań na podstawie niniejszego rozporządzenia przed rozpoczęciem postępowania na podstawie tego ustępu.

▼B

Artykuł 21

Wnioski o udzielenie informacji

1. W celu wykonywania zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia Komisja może zażądać – w drodze zwykłego wniosku lub decyzji – od przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw udzielenia wszelkich koniecznych informacji. Komisja może również – w drodze zwykłego wniosku lub decyzji – zażądać udzielenia jej dostępu do danych i algorytmów przedsiębiorstw oraz informacji o testach, a także zażądać udzielenia jej wyjaśnień w tym zakresie.

2. Jeżeli Komisja żąda od przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw udzielenia informacji w drodze zwykłego wniosku, podaje podstawę prawną i cel takiego żądania, określa zakres żądanych informacji, wyznacza termin, w którym należy je dostarczyć, jak również poucza o grzywnach przewidzianych w art. 30 mających zastosowanie w przypadku udzielenia niekompletnych, nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji lub wyjaśnień.

3. Jeżeli Komisja żąda od przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw udzielenia informacji w drodze decyzji, podaje podstawę prawną i cel takiego żądania, określa zakres żądanych informacji i wyznacza termin, w którym należy je dostarczyć. Jeżeli Komisja żąda od przedsiębiorstw zapewnienia dostępu do danych i algorytmów oraz informacji o testach, podaje cel takiego żądania oraz wyznacza termin, w którym należy zapewnić ten dostęp i te informacje. Komisja poucza także o grzywnach przewidzianych w art. 30 oraz poucza o okresowych karach pieniężnych przewidzianych w art. 31 lub nakłada takie kary pieniężne. Poucza ona również o prawie do kontroli tej decyzji przez Trybunał Sprawiedliwości.

4. Przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw lub ich przedstawiciele przekazują żądane informacje w imieniu odpowiedniego przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw. Prawnicy należycie upoważnieni do działania mogą przekazywać informacje w imieniu swoich klientów. Klienci pozostają w pełni odpowiedzialni, jeżeli przekazane informacje są niekompletne, nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd.

5. Na wniosek Komisji właściwe organy państw członkowskich udzielają Komisji wszelkich informacji, które znajdują się w ich posiadaniu, koniecznych do wykonywania zadań powierzonych jej niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 22

Uprawnienie do odbierania wyjaśnień i przyjmowania oświadczeń

1. W celu wykonywania zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia Komisja może odbierać wyjaśnienia od wszelkich osób fizycznych lub prawnych, które wyrażą zgodę na złożenie wyjaśnień, w celu zebrania informacji odnoszących się do przedmiotu badania. Komisja jest uprawniona do rejestrowania takich wyjaśnień za pomocą wszelkich środków technicznych.

2. Gdy odbieranie wyjaśnień zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu prowadzone jest w pomieszczeniach przedsiębiorstwa, Komisja informuje o tym odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego, na terytorium którego odbywa się odbieranie wyjaśnień. Na wniosek tego właściwego organu, jego urzędnicy mogą pomagać urzędnikom i innym towarzyszącym osobom upoważnionym przez Komisję do odbierania wyjaśnień.

▼B

Artykuł 23

Uprawnienia do przeprowadzania kontroli

1. W celu wykonywania zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia Komisja może przeprowadzać wszelkie konieczne kontrole przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw.

2. Urzędnicy i inne towarzyszące osoby upoważnione przez Komisję do przeprowadzania kontroli mają prawo:

a) wstępu do wszelkich pomieszczeń, na teren i do środków transportu przedsiębiorstw i związków przedsiębiorstw;

b) sprawdzać księgi i inne rejestry związane z działalnością gospodarczą, niezależnie od nośnika, na jakim są przechowywane;

c) pobierać lub uzyskiwać, w dowolnej formie, kopie lub wyciągi z takich ksiąg lub rejestrów;

d) wymagać od przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw udzielenia dostępu do ich organizacji, działalności, systemu informatycznego, algorytmów, przetwarzania danych i praktyk biznesowych oraz przedstawienia wyjaśnień na temat tych elementów, a następnie rejestrować lub udokumentować wyjaśnienia udzielone za pomocą wszelkich środków technicznych;

e) pieczętować wszelkie pomieszczenia przedsiębiorstwa i księgi lub rejestry na czas i w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli;

f) zadawać pytania przedstawicielom lub członkom personelu przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw w celu uzyskania wyjaśnień co do faktów lub dokumentów dotyczących przedmiotu i celu kontroli oraz rejestrować za pomocą wszelkich środków technicznych odpowiedzi.

3. Aby przeprowadzać kontrole, Komisja może zwrócić się o pomoc audytorów lub ekspertów powołanych przez Komisję na podstawie art. 26 ust. 2, a także o pomoc odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwego organu krajowego państwa członkowskiego, na terytorium którego ma być przeprowadzona kontrola.

4. Podczas kontroli Komisja, audytorzy lub eksperci przez nią powołani oraz odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego, na terytorium którego ma być przeprowadzona kontrola, mogą zażądać od przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw udzielenia dostępu do ich organizacji, działalności, systemu informatycznego, algorytmów, przetwarzania danych i praktyk biznesowych oraz przedstawienia wyjaśnień na temat tych elementów. Komisja i audytorzy lub eksperci przez nią powołani oraz odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego, na terytorium którego ma być przeprowadzona kontrola, mogą zadawać pytania każdemu przedstawicielowi lub członkowi personelu.

▼B

5. Urzędnicy i inne towarzyszące osoby upoważnione przez Komisję do przeprowadzenia kontroli wykonują swoje uprawnienia po okazaniu pisemnego upoważnienia zawierającego określenie przedmiotu i celu kontroli oraz pouczenie o grzywnach przewidzianych w art. 30 mających zastosowanie w przypadku gdy okazane księgi i rejestry związane z działalnością gospodarcza są niekompletne lub gdy odpowiedzi na pytania zadane zgodnie z ust. 2 i 4 niniejszego artykułu są nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed rozpoczęciem kontroli Komisja powiadomi o niej odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego, na terytorium którego ma być przeprowadzona kontrola.

6. Przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw są zobowiązane poddać się kontroli zarządzonej decyzją Komisji. Decyzja ta określa przedmiot i cel kontroli, termin jej rozpoczęcia i pouczenie o grzywnach i okresowych karach pieniężnych przewidzianych odpowiednio w art. 30 i 31 oraz o prawie do kontroli tej decyzji przez Trybunał Sprawiedliwości.

7. Na wniosek odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwego organu krajowego państwa członkowskiego, na terytorium którego ma być przeprowadzona kontrola, lub na wniosek Komisji urzędnicy właściwego organu oraz upoważnione bądź powołane przez niego osoby aktywnie pomagają urzędnikom i innym osobom towarzyszącym upoważnionym przez Komisję. W tym celu przysługują im uprawnienia określone w ust. 2 i 4 niniejszego artykułu.

8. W przypadku gdy urzędnicy i inne osoby towarzyszące upoważnione przez Komisję stwierdzą, że przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw sprzeciwia się kontroli zarządzonej zgodnie z niniejszym artykułem, odpowiednie państwo członkowskie udziela im niezbędnej pomocy, zwracając się w razie potrzeby o pomoc policji lub równorzędnego organu egzekwowania prawa, w celu umożliwienia im przeprowadzenia kontroli.

9. Jeżeli zgodnie z przepisami krajowymi pomoc, o której mowa w ust. 8 niniejszego artykułu, wymaga zezwolenia organu sądowego, Komisja lub odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego lub urzędnicy upoważnieni przez te organy występują o wydanie takiego zezwolenia. O wydanie takiego zezwolenia można również wystąpić jako o środek zapobiegawczy.

10. W przypadku gdy wystąpiono o zezwolenie, o którym mowa w ust. 9 niniejszego artykułu, krajowy organ sądowy sprawdza, czy decyzja Komisji jest autentyczna, przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmiernie uciążliwe w stosunku do przedmiotu kontroli. Badając proporcjonalność środków przymusu, krajowe organy sądowe mogą wystąpić do Komisji, bezpośrednio lub za pośrednictwem odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwego organu krajowego państwa członkowskiego, o szczegółowe wyjaśnienia dotyczące w szczególności podstaw, na jakich Komisja powzięła podejrzenie o naruszeniu niniejszego rozporządzenia, jak również o wyjaśnienia dotyczące wagi podejrzewanego naruszenia oraz charakteru uczestnictwa w nim danego przedsiębiorstwa. Krajowy organ sądowy nie może jednak kwestionować konieczności przeprowadzenia kontroli ani żądać udzielenia informacji zawartych w aktach Komisji. Legalność decyzji Komisji może być rozpatrywana jedynie przez Trybunał Sprawiedliwości.

▼B

Artykuł 24

Środki tymczasowe

W przypadkach naglących ze względu na ryzyko zaistnienia poważnej i nieodwracalnej szkody dla użytkowników biznesowych lub użytkowników końcowych strażnika dostępu, Komisja może przyjąć akt wykonawczy zarządzający środki tymczasowe przeciwko strażnikowi dostępu na podstawie stwierdzenia *prima facie*, że doszło do naruszenia art. 5, 6 lub 7. Akt wykonawczy przyjmuje się wyłącznie w ramach postępowania wszczętego z myślą o możliwym przyjęciu decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków na podstawie art. 29 ust. 1. Obowiązuje on wyłącznie przez czas oznaczony, który może zostać przedłużony, jeżeli to konieczne i stosowne. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 50 ust. 2.

Artykuł 25

Zobowiązania

1. Jeżeli w toku postępowania, o którym mowa w art. 18, strażnik dostępu zaproponuje podjęcie zobowiązań odnoszących się do odpowiednich podstawowych usług platformowych i mających na celu wypełnienie obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7, Komisja może przyjąć akt wykonawczy czyniące te zobowiązania wiążącymi dla danego strażnika dostępu oraz oświadczyć, że nie ma dalszych podstaw do prowadzenia postępowania. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 50 ust. 2.

2. Komisja może, na wniosek lub z własnej inicjatywy, wznowić stosowne postępowanie w drodze decyzji, jeżeli:

a) nastąpiła istotna zmiana stanu faktycznego, na podstawie którego podjęta została decyzja;

b) dany strażnik dostępu działa w sposób sprzeczny ze swoimi zobowiązaniami;

c) decyzja została podjęta na podstawie niekompletnych, nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji dostarczonych przez strony;

d) zobowiązania nie są skuteczne.

3. Jeżeli Komisja uzna, że zobowiązania zaproponowane przez danego strażnika dostępu nie zapewniają skutecznego wypełniania obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7, uzasadnia w decyzji kończącej dane postępowanie, dlaczego nie uczyniła tych zobowiązań wiążącymi.

Artykuł 26

Monitorowanie obowiązków i środków

1. Komisja podejmuje działania konieczne w celu monitorowania skutecznego wdrażania i wypełniania obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7 oraz skutecznego wdrażania i przestrzegania decyzji przyjętych na podstawie art. 8, 18, 24, 25 i 29. Działania te mogą obejmować w szczególności nałożenie na strażnika dostępu obowiązku przechowywania wszystkich dokumentów uznanych za istotne dla oceny wdrażania i wypełniania tych obowiązków oraz wdrażania i przestrzegania tych decyzji.

▼B

2. Działania, o których mowa w ust. 1, mogą obejmować powołanie niezależnych zewnętrznych ekspertów i audytorów, a także powołanie urzędników z właściwych organów krajowych państw członkowskich celem udzielenia Komisji pomocy w zakresie monitorowania wypełniania obowiązków i stosowania się do środków oraz zapewnienia Komisji konkretnej wiedzy, w tym wiedzy specjalistycznej.

Artykuł 27

Informacje od osób trzecich

1. Każda osoba trzecia, w tym użytkownicy biznesowi, konkurenci lub użytkownicy końcowi podstawowych usług platformowych wymienionych w decyzji o wskazaniu zgodnie z art. 3 ust. 9, jak również ich przedstawiciele, mogą informować odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego lub bezpośrednio Komisję o wszelkich praktykach lub zachowaniach strażników dostępu, które są objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.

2. Odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego oraz Komisja mają pełną swobodę decydowania o odpowiednich środkach oraz nie są zobowiązane podejmować działań w reakcji na uzyskane informacje.

3. Jeżeli odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego stwierdzi, w oparciu o informacje uzyskane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, że może zachodzić przypadek nieprzestrzegania niniejszego rozporządzenia, przekazuje tę informację Komisji.

Artykuł 28

Komórka nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia

1. Strażnicy dostępu ustanawiają komórkę nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia, która jest niezależna od komórek operacyjnych strażnika dostępu i składa się z co najmniej jednego pracownika ds. nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia, w tym kierownika komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia.

2. Strażnik dostępu zapewnia, by komórka nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia, o której mowa w ust. 1, dysponowała wystarczającymi uprawnieniami i zasobami, posiadała odpowiedni status, a także miała dostęp do organu zarządzającego strażnika dostępu w celu monitorowania zachowania przez strażnika dostępu zgodności z niniejszym rozporządzeniem.

3. Organ zarządzający strażnika dostępu zapewnia, by pracownicy ds. nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia powołani zgodnie z ust. 1 mieli kwalifikacje zawodowe, wiedzę, doświadczenie i umiejętności niezbędne do wykonywania zadań, o których mowa w ust. 5.

Organ zarządzający strażnika dostępu zapewnia także, by taki kierownik komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia był niezależnym członkiem kierownictwa wyższego szczebla, któremu wyraźnie powierzono odpowiedzialność za tę komórkę.

4. Kierownik komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia podlega bezpośrednio organowi zarządzającemu strażnika dostępu i może zgłaszać obawy i ostrzegać ten organ w przypadku wystąpienia ryzyka braku zgodności z niniejszym rozporządzeniem, bez uszczerbku dla obowiązków organu zarządzającego w ramach jego funkcji nadzorczych i zarządczych.

▼B

Kierownik komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia nie może zostać odwołany bez uprzedniej zgody organu zarządzającego strażnika dostępu.

5. Pracownicy ds. nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia powołani przez strażnika dostępu zgodnie z ust. 1 realizują następujące zadania:

a) organizowanie, monitorowanie i nadzorowanie środków i działań strażników dostępu mających na celu zapewnienie zgodności z niniejszym rozporządzeniem;

b) przekazywanie informacji i doradzanie kierownictwu i pracownikom strażnika dostępu w sprawach zapewniania zgodności z niniejszym rozporządzeniem;

c) w stosownych przypadkach – monitorowanie wywiązywania się z zobowiązań, które uczyniono wiążącymi zgodnie z art. 25, bez uszczerbku dla możliwości powoływania przez Komisję niezależnych ekspertów zewnętrznych zgodnie z art. 26 ust. 2;

d) współpraca z Komisją do celów niniejszego rozporządzenia.

6. Strażnicy dostępu przekazują Komisji imię i nazwisko oraz dane kontaktowe kierownika komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia.

7. Organ zarządzający strażnika dostępu określa i nadzoruje rozwiązania w zakresie zarządzania, które zapewniają niezależność komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia, w tym podział obowiązków w organizacji strażnika dostępu i zapobieganie konfliktom interesów, oraz odpowiada za wdrażanie tych rozwiązań.

8. Organ zarządzający zatwierdza strategie i polityki zapewniania i monitorowania zgodności z niniejszym rozporządzeniem oraz zarządzania nią, a także co najmniej raz w roku dokonuje ich przeglądu.

9. Organ zarządzający poświęca odpowiednio dużo czasu monitorowaniu zgodności z niniejszym rozporządzeniem i zarządzaniu nią. Aktywnie uczestniczy on w decyzjach dotyczących zarządzania w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia i jego wykonywania oraz zapewnia, by na te cele przydzielane były odpowiednie zasoby.

Artykuł 29

Niewypełnianie obowiązków

1. Komisja przyjmuje akt wykonawczy zawierający jej stwierdzenie dotyczące niewypełniania obowiązków (zwany dalej „decyzją stwierdzającą niewypełnianie obowiązków”), jeżeli uzna, że strażnik dostępu:

a) nie wypełnia któregokolwiek z obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 lub 7;

b) nie zastosował się do środków doprecyzowanych przez Komisję w decyzji przyjętej na podstawie art. 8 ust. 2;

c) nie zastosował się do środków zaradczych nałożonych na podstawie art. 18 ust. 1;

d) nie zastosował się do środków tymczasowych zarządzonych na podstawie art. 24; lub

e) nie wykonał zobowiązań, które uczyniono prawnie wiążącymi na podstawie art. 25.

Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 50 ust. 2.

▼B

2. Komisja dąży do przyjęcia decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków w terminie 12 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania na podstawie art. 20.

3. Przed przyjęciem decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków Komisja przedstawia swoje wstępne ustalenia danemu strażnikowi dostępu. W tych wstępnych ustaleniach Komisja wyjaśnia środki, których wprowadzenie rozważa lub które jej zdaniem dany strażnik dostępu powinien wprowadzić w celu skutecznego zastosowania się do wstępnych ustaleń.

4. Przed przyjęciem decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków Komisja może konsultować się z osobami trzecimi.

5. W decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków Komisja nakazuje strażnikowi dostępu zaprzestać i zaniechać niewypełniania obowiązków w stosownym terminie oraz przedstawić wyjaśnienia dotyczące sposobu, w jaki zamierza on zastosować się do tej decyzji.

6. Strażnik dostępu przedstawia Komisji opis środków, które wprowadził w celu zapewnienia wykonania decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków.

7. W przypadku gdy Komisja postanowi nie przyjmować decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków, kończy postępowanie w drodze decyzji.

Artykuł 30

Grzywny

1. Komisja może w drodze decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków nałożyć na strażnika dostępu grzywny, których wysokość nie może przekraczać 10 % jego łącznego światowego obrotu uzyskanego w poprzednim roku obrotowym, jeżeli Komisja stwierdzi, że strażnik dostępu umyślnie lub w wyniku zaniedbania:

a) nie wypełnił któregokolwiek z obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7;

b) nie zastosował się do środków doprecyzowanych przez Komisję w decyzji przyjętej na podstawie art. 8 ust. 2;

c) nie zastosował się do środków zaradczych nałożonych na podstawie art. 18 ust. 1;

d) nie zastosował się do środków tymczasowych zarządzonych na podstawie art. 24; lub

e) nie wykonał zobowiązań, które uczyniono prawnie wiążącymi na podstawie art. 25.

2. Bez uszczerbku dla ust. 1 niniejszego artykułu Komisja może w decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków nałożyć na strażnika dostępu grzywny w wysokości do 20 % jego łącznego światowego obrotu uzyskanego w poprzednim roku obrotowym, jeżeli stwierdzi, że strażnik dostępu w taki sam lub podobny sposób naruszył obowiązek ustanowiony w art. 5, 6 lub 7 w odniesieniu do tej samej podstawowej usługi platformowej, co ustalono w decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków przyjętej w ciągu 8 poprzednich lat.

3. Komisja może przyjąć decyzję nakładającą na przedsiębiorstwa, w tym w stosownych przypadkach na strażników dostępu, oraz na związki przedsiębiorstw grzywny, których wysokość nie może przekraczać 1 % ich łącznego światowego obrotu uzyskanego w poprzednim roku obrotowym, jeżeli umyślnie lub w wyniku zaniedbania:

▼B

a) nie przekazali w terminie informacji wymaganych do oceny ich wskazania jako strażników dostępu zgodnie z art. 3 lub przekazali informacje nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzające w błąd;

b) nie wypełnili obowiązku powiadomienia Komisji zgodnie z art. 3 ust. 3;

c) nie przekazali informacji wymaganych na podstawie art. 14 lub przekazali informacje nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzające w błąd;

d) nie przekazali opisu wymaganego na podstawie art. 15 lub przekazali informacje nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzające w błąd;

e) nie zapewnili dostępu do danych, algorytmów lub informacji o testach w odpowiedzi na żądanie skierowane zgodnie z art. 21 ust. 3;

f) nie przekazali żądanych informacji w terminie wyznaczonym zgodnie z art. 21 ust. 3 lub przekazali nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje lub wyjaśnienia, których zażądano zgodnie z art. 21 lub których udzielono w toku składania wyjaśnień zgodnie z art. 22;

g) nie sprostowali w terminie wyznaczonym przez Komisję nieprawdziwych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd informacji udzielonych przez przedstawiciela lub członka personelu lub też nie udzielili lub odmówili udzielenia kompletnych informacji na temat faktów związanych z przedmiotem i celem kontroli zgodnie z art. 23;

h) odmówili poddania się kontroli prowadzonej na podstawie art.23;

i) nie wypełnili obowiązków nałożonych przez Komisję na podstawie art. 26;

j) nie ustanowili komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 28; lub

k) nie przestrzegali warunków dostępu do akt Komisji określonych w art. 34 ust. 4.

4. Ustalając kwotę grzywny, Komisja uwzględnia ciężar, czas trwania i powtarzalność naruszenia oraz, w przypadku grzywien nakładanych na podstawie ust. 3, opóźnienie spowodowane w postępowaniu.

5. Jeżeli grzywna nałożona na związek przedsiębiorstw uwzględnia światowy obrót uzyskany przez jego członków, a związek ten nie jest wypłacalny, jest on zobowiązany do wezwania swoich członków do wniesienia wkładów w celu pokrycia kwoty grzywny.

Jeżeli wkład taki nie zostanie wniesiony do związku przedsiębiorstw w terminie wyznaczonym przez Komisję, Komisja może żądać zapłaty grzywny bezpośrednio od dowolnego przedsiębiorstwa, którego przedstawiciele byli członkami organów decyzyjnych danego związku.

Po zażądaniu zapłaty zgodnie z akapitem drugim Komisja może zażądać zapłaty pozostałej kwoty przez dowolnego członka związku przedsiębiorstw, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia pełnej zapłaty grzywny.

▼B

Komisja nie może jednak żądać zapłaty na podstawie akapitu drugiego lub trzeciego od przedsiębiorstw, które wykażą, że nie wykonały decyzji związku przedsiębiorstw powodującej naruszenie niniejszego rozporządzenia oraz że nie wiedziały o jej istnieniu albo aktywnie dystansowały się od niej, zanim Komisja wszczęła postępowanie na podstawie art. 20.

Odpowiedzialność finansowa każdego przedsiębiorstwa w zakresie zapłaty grzywny nie może przekraczać 20 % jego łącznego światowego obrotu uzyskanego w poprzednim roku obrotowym.

Artykuł 31

Okresowe kary pieniężne

1. Komisja może przyjąć decyzję nakładającą na przedsiębiorstwa, w tym w stosownych przypadkach na strażników dostępu, oraz na związki przedsiębiorstw okresowe kary pieniężne, których wysokość nie może przekraczać 5 % średniego dziennego światowego obrotu uzyskanego w poprzednim roku obrotowym i które są naliczane od daty ustalonej w decyzji, aby nakłonić przedsiębiorstwa do:

a) zastosowania się do środków doprecyzowanych przez Komisję w decyzji przyjętej na podstawie art. 8 ust. 2;

b) wykonania decyzji przyjętej na podstawie art. 18 ust. 1;

c) dostarczenia prawdziwych i kompletnych informacji w terminie wyznaczonym w żądaniu udzielenia informacji skierowanym w drodze decyzji przyjętej na podstawie art. 21;

d) zapewnienia dostępu do baz, algorytmów i informacji o testach w odpowiedzi na żądanie skierowane zgodnie z art. 21 ust. 3 oraz dostarczenia wyjaśnień w ich sprawie zgodnie z decyzją przyjętą na podstawie art. 21;

e) poddania się kontroli zarządzonej decyzją przyjętą na podstawie art. 23;

f) wykonania decyzji zarządzającej środki tymczasowe, przyjętej na podstawie art. 24;

g) wykonania zobowiązań, które uczyniono prawnie wiążącymi w drodze decyzji przyjętej na podstawie art. 25 ust. 1;

h) wykonania decyzji przyjętej na podstawie art. 29 ust. 1.

2. W przypadku gdy przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw wypełniły obowiązek, w odniesieniu do którego nałożono okresową karę pieniężną w celu jego wyegzekwowania, Komisja może przyjąć akt wykonawczy ustalający ostateczną wysokość okresowej kary pieniężnej na poziomie niższym niż ten, który wynikałby z pierwotnej decyzji. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 50 ust. 2.

Artykuł 32

Terminy przedawnienia dotyczące nakładania sankcji

1. Uprawnienia przyznane Komisji na podstawie art. 30 i 31 podlegają przedawnieniu wynoszącemu 5 lat.

2. Bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym popełniono naruszenie. Jednak w przypadku ciągłych lub powtarzających się naruszeń bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia zaprzestania naruszenia.

▼B

3. Wszelkie działania podjęte przez Komisję w celu przeprowadzenia badania rynku lub postępowania w odniesieniu do naruszenia przerywają bieg terminu przedawnienia dotyczącego nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych. Bieg terminu przedawnienia uznaje się za przerwany ze skutkiem od dnia, w którym co najmniej jedno przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw, które uczestniczyły w naruszeniu, zostaną powiadomione o podjętych działaniach. Bieg terminu przedawnienia przerywają w szczególności:

a) żądanie udzielenia informacji wystosowane przez Komisję;

b) pisemne upoważnienia do przeprowadzania kontroli udzielone przez Komisję jej urzędnikom;

c) wszczęcie postępowania przez Komisję na podstawie art. 20.

4. Każde przerwanie terminu przedawnienia powoduje, że termin ten zaczyna biec od początku. Termin przedawnienia upływa jednak najpóźniej w dniu, w którym upływa okres odpowiadający podwójnemu terminowi przedawnienia, a Komisja nie nałożyła grzywny lub okresowej kary pieniężnej. Termin ten przedłuża się o okres, na który bieg terminu przedawnienia został zawieszony na podstawie ust. 5.

5. Bieg terminu przedawnienia dotyczącego nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych ulega zawieszeniu na okres, przez który decyzja Komisji jest przedmiotem postępowania toczącego się przed Trybunałem Sprawiedliwości.

Artykuł 33

Terminy przedawnienia dotyczące wykonania sankcji

1. Uprawnienia Komisji do wykonania decyzji przyjętych na podstawie art. 30 i 31 podlegają przedawnieniu wynoszącemu 5 lat.

2. Termin przedawnienia biegnie od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

3. Bieg terminu przedawnienia dotyczącego wykonania sankcji przerywa:

a) powiadomienie o decyzji o zmianie pierwotnej kwoty grzywny lub okresowej kary pieniężnej lub o odrzuceniu wniosku o taką zmianę; lub

b) każde działanie Komisji lub państwa członkowskiego działającego na wniosek Komisji mające na celu wyegzekwowanie zapłaty grzywny lub okresowej kary pieniężnej.

4. Każde przerwanie terminu przedawnienia powoduje, że termin ten zaczyna biec od początku.

5. Bieg terminu przedawnienia dotyczącego wykonania sankcji ulega zawieszeniu:

a) do upływu terminu przyznanego na zapłatę; lub

b) na czas zawieszenia egzekucji płatności na podstawie postanowienia Trybunału Sprawiedliwości lub orzeczenia sądu krajowego.

Artykuł 34

Prawo do bycia wysłuchanym i prawo dostępu do akt

1. Przed przyjęciem decyzji na podstawie art. 8, art. 9 ust. 1, art. 10 ust. 1, art. 17, 18, 24, 25, 29 i 30 oraz art. 31 ust. 2 Komisja zapewnia zainteresowanemu strażnikowi dostępu lub zainteresowanemu przedsiębiorstwu lub zainteresowanemu związkowi przedsiębiorstw możliwość bycia wysłuchanym w sprawie:

▼B

a) wstępnych ustaleń Komisji, w tym w każdej kwestii, w której Komisja zgłosiła zastrzeżenia; oraz

b) środków, które Komisja może zamierzać wprowadzić w świetle wstępnych ustaleń zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu.

2. Zainteresowani strażnicy dostępu, zainteresowane przedsiębiorstwa i zainteresowane związki przedsiębiorstw mogą przedstawić Komisji swoje uwagi dotyczące jej wstępnych ustaleń w terminie wyznaczonym przez Komisję we wstępnych ustaleniach, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 14 dni.

3. Podstawą decyzji przyjmowanych przez Komisję mogą być wyłącznie wstępne ustalenia, w tym w każdej kwestii, w której Komisja zgłosiła zastrzeżenia, co do których zainteresowani strażnicy dostępu, zainteresowane przedsiębiorstwa i zainteresowane związki przedsiębiorstw mogli przedstawić swoje uwagi.

4. W toku postępowania w pełni respektuje się prawo zainteresowanego strażnika dostępu, zainteresowanego przedsiębiorstwa lub zainteresowanego związku przedsiębiorstw do obrony. Zainteresowany strażnik dostępu, zainteresowane przedsiębiorstwo lub zainteresowany związek przedsiębiorstw mają prawo dostępu do akt Komisji na warunkach ujawnienia, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu przedsiębiorstw w zakresie ochrony ich tajemnic handlowych. W przypadku braku porozumienia między stronami Komisja może przyjmować decyzje określające te warunki ujawnienia. Prawo dostępu do akt Komisji nie obejmuje informacji poufnych i dokumentów wewnętrznych Komisji ani właściwych organów państw członkowskich. W szczególności prawo dostępu nie obejmuje korespondencji między Komisją a właściwymi organami państw członkowskich. Żaden przepis niniejszego ustępu nie uniemożliwia Komisji ujawnienia i wykorzystania informacji koniecznych do udowodnienia naruszenia.

Artykuł 35

Sprawozdawczość roczna

1. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia oraz z postępów w realizacji jego celów.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

a) podsumowanie działań Komisji, w tym informacje o wszelkich podjętych środkach i przyjętych decyzjach oraz trwających badaniach rynku związanych z niniejszym rozporządzeniem;

b) ustalenia z monitorowania wypełniania przez strażników dostępu obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia;

c) ocenę poddanego audytowi opisu, o którym mowa w art. 15;

d) podsumowanie współpracy między Komisją a organami krajowymi w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia;

e) podsumowanie działań i zadań Grupy Wysokiego Szczebla Organów Regulacji Cyfrowej, w tym sposobów wdrażania jej zaleceń dotyczących wykonywania niniejszego rozporządzenia.

▼B

3. Komisja publikuje to sprawozdanie na swojej stronie internetowej.

Artykuł 36

Tajemnica zawodowa

1. Informacje zebrane na podstawie niniejszego rozporządzenia wykorzystuje się do celów niniejszego rozporządzenia.

2. Informacje zebrane na podstawie art. 14 wykorzystuje się do celów niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia (WE) nr 139/2004 i krajowych przepisów dotyczących łączenia przedsiębiorstw.

3. Informacje zebrane na podstawie art. 15 wykorzystuje się do celów niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (UE) 2016/679.

4. Bez uszczerbku dla wymiany i wykorzystywania informacji przekazywanych w celu wykorzystania ich na podstawie art. 38, 39, 41 i 43 Komisja, właściwe organy państw członkowskich, ich urzędnicy, funkcjonariusze i inne osoby pracujące pod nadzorem tych organów oraz osoby fizyczne lub prawne, w tym audytorzy i eksperci powołani na podstawie art. 26 ust. 2, nie ujawniają informacji uzyskanych lub wymienionych przez nich na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej.

Artykuł 37

Współpraca z organami krajowymi

1. Komisja i państwa członkowskie ściśle współpracują i koordynują swoje działania w zakresie egzekwowania w celu zapewnienia spójnego, skutecznego i komplementarnego egzekwowania dostępnych instrumentów prawnych stosowanych wobec strażników dostępu w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

2. W stosownych przypadkach Komisja może konsultować się z organami krajowymi we wszelkich sprawach związanych ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 38

Współpraca i koordynacja z właściwymi organami krajowymi egzekwującymi reguły konkurencji

1. Komisja oraz odpowiedzialne za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwe organy krajowe państw członkowskich współpracują ze sobą i informują się za pośrednictwem Europejskiej Sieci Konkurencji o podejmowanych działaniach w zakresie egzekwowania. Są one uprawnione do przekazywania sobie wszelkich informacji dotyczących kwestii o charakterze faktycznym lub prawnym, w tym informacji poufnych. W przypadku gdy właściwy organ nie jest członkiem Europejskiej Sieci Konkurencji, Komisja dokonuje niezbędnych ustaleń dotyczących współpracy i wymiany informacji w prowadzonych przez te organy sprawach dotyczących egzekwowania niniejszego rozporządzenia i egzekwowania reguł lub przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6. Komisja może ustanowić takie ustalenia w akcie wykonawczym, jak określono w art. 46 ust. 1 lit. l).

▼B

2. W przypadku gdy odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego zamierza wszcząć w sprawie strażnika dostępu dochodzenie na podstawie reguł lub przepisów krajowych, o których mowa w art. 1 ust. 6, informuje Komisję na piśmie o pierwszej formalnej czynności dochodzeniowej przed jej podjęciem lub niezwłocznie po jej podjęciu. Informację tę można również udostępnić odpowiedzialnym za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwym organom krajowym innych państw członkowskich.

3. W przypadku gdy odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego zamierza nałożyć obowiązki na strażników dostępu na podstawie reguł lub przepisów krajowych, o których mowa w art. 1 ust. 6, przekazuje Komisji projekt środka nie później niż 30 dni przed jego przyjęciem, przedstawiając powody jego wprowadzenia. W przypadku środków tymczasowych odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego przekazuje Komisji projekt planowanego środka tymczasowego jak najszybciej, najpóźniej niezwłocznie po przyjęciu takiego środka. Informację tę można również udostępnić odpowiedzialnym za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwym organom krajowym innych państw członkowskich.

4. Mechanizmy przekazywania informacji określone w ust. 2 i 3 nie mają zastosowania do decyzji przewidzianych na podstawie krajowych przepisów dotyczących łączenia przedsiębiorstw.

5. Informacje wymieniane na podstawie ust. 1–3 niniejszego artykułu są wymieniane i wykorzystywane wyłącznie do celów koordynacji egzekwowania niniejszego rozporządzenia oraz reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6.

6. Komisja może zwrócić się do odpowiedzialnych za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwych organów krajowych państw członkowskich o udzielenie wsparcia w zakresie dowolnego badania rynku przeprowadzanego na podstawie niniejszego rozporządzenia.

7. W przypadku gdy odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego ma na podstawie prawa krajowego odpowiednie kompetencje i uprawnienia dochodzeniowe, może on z własnej inicjatywy przeprowadzić dochodzenie w sprawie możliwego nieprzestrzegania na jego terytorium art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia. Przed podjęciem pierwszej formalnej czynności dochodzeniowej organ ten informuje o tym Komisję na piśmie.

Wszczęcie postępowania przez Komisję na podstawie art. 20 pozbawia odpowiedzialne za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwe organy krajowe państw członkowskich możliwości przeprowadzenia takiego dochodzenia lub kończy takie dochodzenie, jeżeli jest już ono w toku. Organy te składają Komisji sprawozdanie z ustaleń takiego dochodzenia w celu wsparcia Komisji jako jedynego organu egzekwującego niniejsze rozporządzenie.

Artykuł 39

Współpraca z sądami krajowymi

1. W postępowaniach dotyczących stosowania niniejszego rozporządzenia sądy krajowe mogą zwrócić się do Komisji o przekazanie informacji będących w jej posiadaniu lub opinii Komisji na temat kwestii dotyczących stosowania niniejszego rozporządzenia.

▼B

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji kopie wszelkich pisemnych wyroków wydanych przez sądy krajowe w sprawach dotyczących stosowania niniejszego rozporządzenia. Kopie takie przekazywane są niezwłocznie po doręczeniu stronom całości wyroku na piśmie.

3. W przypadku gdy wymaga tego spójne stosowanie niniejszego rozporządzenia Komisja, działając z własnej inicjatywy, może przedkładać pisemne uwagi sądom krajowym. Za zgodą przedmiotowego sądu Komisja może również przedstawiać uwagi ustne.

4. Wyłącznie w celu przygotowania własnych uwag Komisja może zwrócić się z wnioskiem do odpowiedniego sądu krajowego o przekazanie lub zapewnienie przekazania jej wszelkich dokumentów niezbędnych do oceny sprawy.

5. Sądy krajowe nie mogą wydawać decyzji sprzecznych z decyzją przyjętą przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia. Sądy krajowe unikają również wydawania decyzji pozostających w sprzeczności z decyzją rozważaną przez Komisję w trakcie postępowania, które wszczęła ona na podstawie niniejszego rozporządzenia. W tym celu sąd krajowy może rozważyć, czy konieczne jest zawieszenie toczącego się przed nim postępowania. Pozostaje to bez uszczerbku dla możliwości wystąpienia przez sądy krajowe z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 TFUE.

Artykuł 40

Grupa wysokiego szczebla

1. Komisja ustanawia grupę wysokiego szczebla ds. aktu o rynkach cyfrowych (zwaną dalej „grupą wysokiego szczebla”).

2. W skład grupy wysokiego szczebla wchodzą następujące europejskie organy i sieci:

a) Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej,

b) Europejski Inspektor Ochrony Danych i Europejska Rada Ochrony Danych,

c) Europejska Sieć Konkurencji,

d) sieć współpracy w zakresie ochrony konsumenta, oraz

e) Europejska Grupa Regulatorów ds. Audiowizualnych Usług Medialnych.

3. Każdy europejski organ i każda europejska sieć, o których mowa w ust. 2, ma w grupie wysokiego szczebla równą liczbę przedstawicieli. Grupa wysokiego szczebla liczy maksymalnie 30 członków.

4. Komisja zapewnia obsługę sekretariatu grupy wysokiego szczebla w celu ułatwienia jej prac. Grupie wysokiego szczebla przewodniczy Komisja, która uczestniczy w posiedzeniach grupy. Grupa wysokiego szczebla zbiera się na wniosek Komisji co najmniej raz na rok kalendarzowy. Komisja zwołuje też posiedzenie grupy na wniosek większości członków wchodzących w jej skład w celu zajęcia się konkretnymi kwestiami.

▼B

5. Grupa wysokiego szczebla może służyć Komisji doradztwem i wiedzą fachową w dziedzinach wchodzących w zakres kompetencji jej członków, w tym:

a) doradztwem i zaleceniami w swojej dziedzinie wiedzy fachowej, mającymi znaczenie dla ogólnych kwestii dotyczących wykonywania lub egzekwowania niniejszego rozporządzenia; lub

b) doradztwem i wiedzą fachową promującymi spójne podejście regulacyjne w ramach różnych instrumentów regulacyjnych.

6. Grupa wysokiego szczebla może w szczególności identyfikować i oceniać obecne i potencjalne interakcje między niniejszym rozporządzeniem a przepisami sektorowymi stosowanymi przez organy krajowe wchodzące w skład europejskich organów i sieci, o których mowa w ust. 2, i przekazywać Komisji roczne sprawozdanie przestawiające taką ocenę i identyfikujące potencjalne problemy w zakresie nakładania się regulacji. Takiemu sprawozdaniu mogą towarzyszyć zalecenia mające na celu konwergencję w kierunku spójnych podejść transdyscyplinarnych i synergii między wykonywaniem niniejszego rozporządzenia a innymi rozporządzeniami sektorowymi. Sprawozdanie przekazuje się Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

7. W ramach badań rynku dotyczących nowych usług i nowych praktyk grupa wysokiego szczebla może służyć Komisji wiedzą fachową co do potrzeby zmiany przepisów niniejszego rozporządzenia, dodania nowych przepisów lub uchylenia przepisów niniejszego rozporządzeniu w celu zapewnienia kontestowalnych i uczciwych rynków cyfrowych w całej Unii.

Artykuł 41

Wniosek o przeprowadzenie badania rynku

1. Trzy państwa członkowskie lub większa ich liczba mogą zwrócić się do Komisji z wnioskiem o rozpoczęcie badania rynku na podstawie art. 17, ponieważ uważają, że istnieją uzasadnione powody, by podejrzewać, że przedsiębiorstwo powinno zostać wskazane jako strażnik dostępu.

2. Jedno państwo członkowskie lub większa ich liczba mogą zwrócić się do Komisji z wnioskiem o rozpoczęcie badania rynku na podstawie art. 18, ponieważ uważają, że istnieją uzasadnione powody, by podejrzewać, że strażnik dostępu systematycznie nie wypełnia co najmniej jednego obowiązku ustanowionego w art. 5, 6 i 7 oraz utrzymał, umocnił lub rozszerzył swoją pozycję strażnika dostępu w odniesieniu do wymogów określonych w art. 3 ust. 1.

3. Trzy państwa członkowskie lub większa ich liczba mogą zwrócić się do Komisji z wnioskiem o przeprowadzenie badania rynku na podstawie art. 19, ponieważ uważają, że istnieją uzasadnione powody, by podejrzewać, że:

a) do wykazu podstawowych usług platformowych ustanowionego w art. 2 pkt 2 należy dodać jedną usługę świadczoną w sektorze cyfrowym lub większą ich liczbę, lub

b) niniejsze rozporządzenie nie zaradziło skutecznie określonej praktyce, która może ograniczać kontestowalność podstawowych usług platformowych lub być nieuczciwa, lub większej liczbie takich praktyk.

▼B

4. Państwa członkowskie przedkładają dowody na poparcie swoich wniosków na podstawie ust. 1, 2 i 3. W przypadku wniosków na podstawie ust. 3 dowody takie mogą obejmować informacje na temat nowo wprowadzonych ofert produktów, usług, oprogramowania lub funkcji, budzących obawy co do kontestowalności lub uczciwości, niezależnie od tego, czy są one wdrażane w ramach istniejących podstawowych usług platformowych czy w inny sposób.

5. W terminie 4 miesięcy od otrzymania wniosku na podstawie niniejszego artykułu Komisja ustala, czy istnieją uzasadnione powody, by rozpocząć badanie rynku na podstawie ust. 1, 2 lub 3. Komisja publikuje wyniki swojej oceny.

Artykuł 42

Powództwa przedstawicielskie

Do powództw przedstawicielskich wytaczanych przeciwko strażnikom dostępu za naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia szkodzące lub mogące szkodzić zbiorowym interesom konsumentów stosuje się dyrektywę (UE) 2020/1828.

Artykuł 43

Zgłaszanie naruszeń i ochrona osób dokonujących zgłoszeń

Do zgłaszania naruszeń niniejszego rozporządzenia i do ochrony osób zgłaszających takie naruszenia stosuje się dyrektywę (UE) 2019/1937.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 44

Publikacja decyzji

1. Komisja publikuje decyzje, które podejmuje na podstawie art. 3 i 4, art. 8 ust. 2, art. 9, 10, 16–20 i 24, art. 25 ust. 1, art. 29, 30 i 31. Taka publikacja zawiera wskazanie stron i najważniejsze elementy decyzji, w tym ewentualnie nałożone sankcje.

2. Publikacji dokonuje się z poszanowaniem uzasadnionego interesu strażników dostępu lub osób trzecich w zakresie ochrony ich informacji poufnych.

Artykuł 45

Kontrola ze strony Trybunału Sprawiedliwości

Zgodnie z art. 261 TFUE Trybunał Sprawiedliwości ma nieograniczone prawo orzekania w zakresie kontroli decyzji, którymi Komisja nałożyła grzywny lub okresowe kary pieniężne. Trybunał Sprawiedliwości może uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną grzywnę lub okresową karę pieniężną.

▼B

Artykuł 46

Przepisy wykonawcze

1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe zasady w odniesieniu do:

a) formy, treści i innych szczegółów powiadomień i przekazywanych informacji na podstawie art. 3;

b) formy, treści i innych szczegółów środków technicznych, które strażnicy dostępu wdrażają w celu zapewnienia zgodności z art. 5, 6 lub 7;

c) ustaleń operacyjnych i technicznych służących wdrożeniu interoperacyjności usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów na podstawie art. 7;

d) formy, treści i innych szczegółów uzasadnionego wniosku na podstawie art. 8 ust. 3;

e) formy, treści i innych szczegółów uzasadnionych wniosków na podstawie art. 9 i 10;

f) formy, treści i innych szczegółów obowiązkowych sprawozdań przedkładanych na podstawie art. 11;

g) metodyki i procedury dotyczące poddanego audytowi opisu technik wykorzystywanych do profilowania konsumentów, o którym to opisie mowa w art. 15 ust. 1; opracowując w tym celu projekt aktu wykonawczego, Komisja konsultuje się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych i może konsultować się z Europejską Radą Ochrony Danych, społeczeństwem obywatelskim i innymi odpowiednimi ekspertami;

h) formy, treści i innych szczegółów powiadomień i przekazywanych informacji na podstawie art. 14 i 15;

i) praktycznych ustaleń w odniesieniu do postępowań dotyczących badań rynku przeprowadzanych na podstawie art. 17, 18 i 19 oraz w odniesieniu do postępowań przeprowadzanych na podstawie art. 24, 25 i 29;

j) praktycznych ustaleń dotyczących wykonywania prawa do bycia wysłuchanym przewidzianego w art. 34;

k) praktycznych ustaleń dotyczących warunków ujawnienia przewidzianego w art. 34;

l) praktycznych ustaleń dotyczących współpracy i koordynacji między Komisją a organami krajowymi przewidzianych w art. 37 i 38; oraz

m) praktycznych ustaleń dotyczących obliczania i przedłużania terminów.

2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 lit. a) – k) i lit. m) niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 50 ust. 2.

▼B

Akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1 lit. l) niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 50 ust. 3.

3. Przed przyjęciem aktu wykonawczego na podstawie ust. 1 Komisja publikuje jego projekt i zaprasza wszystkie zainteresowane strony do przedłożenia uwag w wyznaczonym terminie, który nie może być krótszy niż jeden miesiąc.

Artykuł 47

Wytyczne

Komisja może przyjmować wytyczne dotyczące wszelkich aspektów niniejszego rozporządzenia w celu ułatwienia jego skutecznego wykonania i egzekwowania.

Artykuł 48

Normalizacja

W stosownych i koniecznych przypadkach Komisja może upoważnić europejskie organy normalizacyjne do opracowania odpowiednich norm ułatwiających wypełnianie obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 49

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 6 i 7 i art. 12 ust. 1, 3 i 4, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 1 listopada 2022 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 6 i 7 i art. 12 ust. 1, 3 i 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

▼B

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 6 i 7 i art. 12 ust. 1, 3 i 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 50

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet (Komitet Doradczy ds. Rynków Cyfrowych). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

W przypadku gdy opinia komitetu ma zostać uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy – przed upływem terminu na wydanie opinii – zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to zwykła większość członków komitetu.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. Komisja przekazuje opinię komitetu adresatowi danej decyzji wraz z tą decyzją. Komisja podaje do publicznej wiadomości tę opinię wraz z daną decyzją, uwzględniając uzasadniony interes w zakresie ochrony tajemnicy zawodowej.

Artykuł 51

Zmiana dyrektywy (UE) 2019/1937

W pkt J części I załącznika do dyrektywy (UE) 2019/1937 dodaje się podpunkt w brzmieniu:

„(iv) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1925 z dnia 14 września 2022 r. w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym oraz zmiany dyrektyw (UE) 2019/1937 i (UE) 2020/1828 (akt o rynkach cyfrowych) (Dz.U. L 265 z 21.9.2022, s. 1).”.

Artykuł 52

Zmiana dyrektywy (UE) 2020/1828

W załączniku I do dyrektywy (UE) 2020/1828 dodaje się punkt w brzmieniu:

„67) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1925 z dnia 14 września 2022 r. w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym oraz zmiany dyrektyw (UE) 2019/1937 i (UE) 2020/1828 (akt o rynkach cyfrowych) (Dz.U. L 265 z 21.9.2022, s. 1).”.

▼B

Artykuł 53

Przegląd

1. Do dnia 3 maja 2026 r., a następnie co trzy lata, Komisja dokona oceny niniejszego rozporządzenia i przedstawi sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.

2. W ramach ocen sprawdza się, czy osiągnięto cele niniejszego rozporządzenia polegające na zapewnieniu kontestowalnych i uczciwych rynków, oraz określa się wpływ niniejszego rozporządzenia na użytkowników biznesowych, w szczególności MŚP, i na użytkowników końcowych. Ponadto Komisja ocenia, czy można rozszerzyć zakres stosowania art. 7 na internetowe serwisy społecznościowe.

3. W ramach ocen ustala się, czy w celu zapewnienia kontestowalnych i uczciwych rynków cyfrowych w całej Unii konieczna jest zmiana przepisów, w tym dotyczących wykazu podstawowych usług platformowych ustanowionego w art. 2 pkt 2, a także obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7 i ich egzekwowania. Po przeprowadzeniu ocen Komisja podejmuje stosowne działania, które mogą obejmować wnioski ustawodawcze.

4. Właściwe organy państw członkowskich dostarczają wszelkie będące w ich posiadaniu istotne informacje, jakich Komisja może potrzebować do celów sporządzenia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 54

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 2 maja 2023 r.

Jednakże art. 3 ust. 6 i 7 oraz art. 40, 46, 47, 48, 49 i 50 stosuje się od dnia 1 listopada 2022 r., a art. 42 i 43 stosuje się od dnia 25 czerwca 2023 r.

Niemniej jednak, jeżeli data 25 czerwca 2023 r. poprzedza datę rozpoczęcia stosowania, o której mowa w akapicie drugim niniejszego artykułu, stosowanie art. 42 i art. 43 zostaje odroczone do daty rozpoczęcia stosowania, o której mowa w akapicie drugim niniejszego artykułu.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK

A. Uwagi ogólne

1. Celem niniejszego załącznika jest określenie metodyki identyfikacji i obliczania „aktywnych użytkowników końcowych” i „aktywnych użytkowników biznesowych” dla każdej podstawowej usługi platformowej wymienionej w art. 2 pkt 2. Stanowi on punkt odniesienia umożliwiający przedsiębiorstwu ocenę, czy jego podstawowe usługi platformowe osiągnęły progi ilościowe określone w art. 3 ust. 2 lit. b), w związku z czym zachodzi domniemanie, że spełniają warunek określony w art. 3 ust. 1 lit. b). Taki punkt odniesienia będzie zatem równie istotny dla każdej szerszej oceny przeprowadzanej na podstawie art. 3 ust. 8. Obowiązkiem przedsiębiorstwa jest obliczenie liczby wspomnianych użytkowników z najdokładniejszym przybliżeniem, zgodnie ze wspólnymi zasadami i szczegółową metodyką przedstawioną w niniejszym załączniku. Żaden z elementów niniejszego załącznika nie pozbawia Komisji, w ramach terminów określonych w odpowiednich przepisach niniejszego rozporządzenia, możliwości żądania od przedsiębiorstwa świadczącego podstawowe usługi platformowe dostarczenia informacji niezbędnych do identyfikacji i obliczenia „aktywnych użytkowników końcowych” i „aktywnych użytkowników biznesowych”. Żaden z elementów niniejszego załącznika nie powinien stanowić podstawy prawnej do śledzenia użytkowników. Metodyka zawarta w niniejszym załączniku pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, a mianowicie obowiązków w art. 3 ust. 3 i 8 oraz w art. 13 ust. 3. W szczególności wymagane przestrzeganie art. 13 ust. 3 oznacza również identyfikowanie i obliczanie „aktywnych użytkowników końcowych” i „aktywnych użytkowników biznesowych” w oparciu o dokładny pomiar albo najdokładniejsze dostępne przybliżenie zgodnie z faktycznymi zdolnościami w zakresie identyfikacji i obliczania, którymi w danym momencie dysponuje przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe. Pomiary te lub najdokładniejsze dostępne przybliżenie muszą być spójne z danymi przekazywanymi na podstawie art. 15 i obejmować te dane.

2. W art. 2 pkt 20 i 21 określono definicje „użytkownika końcowego” i „użytkownika biznesowego”, wspólne dla wszystkich podstawowych usług platformowych.

3. W celu identyfikacji i obliczenia liczby „aktywnych użytkowników końcowych” i „aktywnych użytkowników biznesowych” w niniejszym załączniku stosuje się pojęcie „unikalnego użytkownika”. Pojęcie „unikalnego użytkownika” obejmuje „aktywnych użytkowników końcowych” i „aktywnych użytkowników biznesowych” liczonych tylko raz w odniesieniu do danej podstawowej usługi platformowej w określonym okresie (tzn. w okresie miesiąca w przypadku „aktywnych użytkowników końcowych” i w okresie roku w przypadku „aktywnych użytkowników biznesowych”), niezależnie od tego, ile razy w tym okresie użytkownicy ci weszli w interakcję z odpowiednią podstawową usługą platformową. Pozostaje to bez uszczerbku dla faktu, że ta sama osoba fizyczna lub prawna może jednocześnie być „aktywnym użytkownikiem końcowym” i „aktywnym użytkownikiem biznesowym” różnych podstawowych usług platformowych.

B. „Aktywni użytkownicy końcowi”

1. Liczbę „unikalnych użytkowników” w odniesieniu do „aktywnych użytkowników końcowych” identyfikuje się zgodnie z najdokładniejszym miernikiem podanym przez przedsiębiorstwo świadczące którąkolwiek z podstawowych usług platformowych, w szczególności:

   a. Uznaje się, że zbieranie danych na temat korzystania z podstawowych usług platformowych w oparciu o środowiska logowania jednorazowego lub stałego (środowiska *signed-in* lub *logged-in*) stwarza *prima facie* najmniejsze ryzyko wielokrotnego liczenia tego samego użytkownika, na przykład w związku z korzystaniem przez użytkowników z różnych urządzeń lub platform. Przedsiębiorstwo przedkłada zatem zagregowane zanonimizowane dane dotyczące liczby unikalnych użytkowników końcowych dla danej podstawowej usługi platformowej w oparciu o środowiska logowania jednorazowego lub stałego, jeżeli takie dane istnieją.

   b. W przypadku podstawowych usług platformowych, do których użytkownicy końcowi mają również dostęp poza środowiskami logowania jednorazowego lub stałego, przedsiębiorstwo dodatkowo przedkłada zagregowane zanonimizowane dane na temat liczby unikalnych użytkowników

▼B

końcowych danej podstawowej usługi platformowej w oparciu o alternatywny miernik ujmujący również użytkowników końcowych spoza środowisk logowania jednorazowego lub stałego; miernikami takimi mogą być na przykład adresy IP, identyfikatory plików cookie lub inne identyfikatory, takie jak identyfikatory RFID (identyfikacja za pomocą fal radiowych), pod warunkiem że te adresy lub identyfikatory są obiektywnie niezbędne do świadczenia podstawowych usług platformowych.

2. Liczba „użytkowników końcowych aktywnych miesięcznie" oparta jest na średniej liczbie użytkowników końcowych aktywnych miesięcznie w okresie obejmującym przeważającą część roku obrotowego. Pojęcie „przeważającej części roku obrotowego" ma na celu umożliwienie przedsiębiorstwu świadczącemu podstawowe usługi platformowe pominięcia wartości odstających w danym roku. Wartości odstające co do zasady oznaczają dane liczbowe znacznie wykraczające poza standardowe i przewidywalne wartości. Przykładem tego, co może stanowić takie wartości odstające, jest nieprzewidziany wzrost lub spadek interakcji użytkowników z usługą, który miał miejsce w ciągu jednego miesiąca danego roku obrotowego. Wartościami odstającymi nie są dane liczbowe dotyczące wydarzeń powtarzających się co roku, takich jak coroczne promocje sprzedaży.

C. „Aktywni użytkownicy biznesowi"

Liczbę „unikalnych użytkowników" w odniesieniu do „aktywnych użytkowników biznesowych" należy ustalać, w stosownych przypadkach, z wykorzystaniem poziomu konta użytkownika, gdzie każde odrębne konto biznesowe powiązane z korzystaniem z podstawowej usługi platformowej świadczonej przez przedsiębiorstwo oznacza unikalnego użytkownika biznesowego danej podstawowej usługi platformowej. Jeżeli pojęcie „konta biznesowego" nie dotyczy danej podstawowej usługi platformowej, przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe ustala liczbę unikalnych użytkowników biznesowych poprzez odniesienie do danego przedsiębiorstwa.

D. Przekazywanie informacji

1. Przedsiębiorstwo przekazujące Komisji na podstawie art. 3 ust. 3 informacje dotyczące liczby aktywnych użytkowników końcowych i aktywnych użytkowników biznesowych danej podstawowej usługi platformowej jest odpowiedzialne za zapewnienie kompletności i dokładności tych informacji. W związku z tym:

   a. Przedsiębiorstwo jest odpowiedzialne za przekazywanie danych dotyczących danej podstawowej usługi platformowej w sposób niepowodujący zaniżenia lub zawyżenia liczby aktywnych użytkowników końcowych i aktywnych użytkowników biznesowych (na przykład gdy użytkownicy uzyskują dostęp do podstawowych usług platformowych z wykorzystaniem różnych platform lub urządzeń).

   b. Przedsiębiorstwo jest odpowiedzialne za dostarczenie dokładnych i zwięzłych wyjaśnień co do metodyki stosowanej w celu ustalenia informacji i za ryzyko zaniżenia lub zawyżenia liczby aktywnych użytkowników końcowych i aktywnych użytkowników biznesowych danej podstawowej usługi platformowej oraz za rozwiązania przyjęte w celu wyeliminowania tego ryzyka.

   c. Przedsiębiorstwo dostarcza danych opartych na alternatywnym mierniku, w przypadku gdy Komisja ma wątpliwości co do dokładności danych dostarczonych przez przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe.

2. Do celów obliczania liczby „aktywnych użytkowników końcowych" i „aktywnych użytkowników biznesowych":

   a. Przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe nie identyfikuje podstawowych usług platformowych należących do tej samej kategorii podstawowych usług platformowych na podstawie art. 2 pkt 2 jako odrębne usługi, opierając się głównie na fakcie, że świadczone są one z wykorzystaniem różnych nazw domen – czy to krajowych domen najwyższego poziomu (ccTLD), czy funkcjonalnych domen najwyższego poziomu (gTLD) – ani z uwagi na jakiekolwiek atrybuty geograficzne.

▼B

b. Przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe uznaje za odrębne te podstawowe usługi platformowe, które wykorzystywane są do różnych celów przez ich użytkowników końcowych lub ich użytkowników biznesowych albo przez obie te grupy, nawet w przypadku gdy ich użytkownicy końcowi lub użytkownicy biznesowi mogą być ci sami i nawet w przypadku gdy usługi te należą do tej samej kategorii podstawowych usług platformowych na podstawie art. 2 pkt 2.

c. Przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe uznaje za odrębne te podstawowe usługi platformowe, które są przez nie oferowane w sposób zintegrowany, ale które:

(i) nie należą do tej samej kategorii podstawowych usług platformowych na podstawie art. 2 pkt 2 lub

(ii) wykorzystywane są do różnych celów przez ich użytkowników końcowych lub ich użytkowników biznesowych albo przez obie te grupy, nawet w przypadku gdy ich użytkownicy końcowi lub użytkownicy biznesowi mogą być ci sami i nawet w przypadku gdy usługi te należą do tej samej kategorii podstawowych usług platformowych na podstawie art. 2 pkt 2.

E. Szczegółowe definicje

Poniższa tabela zawiera szczegółowe definicje „aktywnych użytkowników końcowych” i „aktywnych użytkowników biznesowych” dla każdej podstawowej usługi platformowej.

▼B

Podstawowe usługi platformowe	Aktywni użytkownicy końcowi	Aktywni użytkownicy biznesowi
Usługi pośrednictwa internetowego	Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którzy co najmniej raz w miesiącu weszli w interakcję z usługą pośrednictwa internetowego, na przykład poprzez aktywne zalogowanie się, dokonanie zapytania, kliknięcie lub przewijanie, lub którzy co najmniej raz w miesiącu dokonali transakcji, korzystając z usługi pośrednictwa internetowego.	Liczba unikalnych użytkowników biznesowych, którzy w ciągu całego roku dysponowali co najmniej jedną pozycją w ramach usługi pośrednictwa internetowego lub którzy co najmniej raz w miesiącu dokonali transakcji, korzystając z usługi pośrednictwa internetowego.
Wyszukiwarki internetowe	Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którzy co najmniej raz w miesiącu weszli w interakcję z wyszukiwarką internetową, na przykład poprzez dokonanie zapytania.	Liczba unikalnych użytkowników biznesowych posiadających profesjonalną witrynę internetową (tj. stronę internetową wykorzystywaną w celach komercyjnych lub zawodowych), która w ciągu roku została zaindeksowana lub znajdowała się w indeksie.
Internetowe serwisy społecznościowe	Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którzy co najmniej raz w miesiącu weszli w interakcję z internetowym serwisem społecznościowym, na przykład poprzez aktywne zalogowanie się, otwarcie strony, przewijanie, klikanie, polubienie, dokonanie zapytania, zamieszczenie wpisu lub przesłanie komentarza.	Liczba unikalnych użytkowników biznesowych, którzy w ramach internetowego serwisu społecznościowego dysponują pozycją lub kontem biznesowym i którzy co najmniej raz w roku weszli w interakcję z internetowym serwisem społecznościowym, na przykład poprzez aktywne zalogowanie się, otwarcie strony, przewijanie, klikanie, zareagowanie, dokonanie zapytania, zamieszczenie wpisu lub przesłanie komentarza, lub korzystanie z narzędzi dla przedsiębiorstw oferowanych przez serwis.
Usługi platformy udostępniania wideo	Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którzy co najmniej raz w miesiącu weszli w interakcję z usługą platformy udostępniania wideo, na przykład poprzez odtworzenie fragmentu treści audiowizualnych, dokonanie zapytania lub zamieszczenie materiału z treściami audiowizualnymi, w tym w szczególności wideo zamieszczanych przez użytkowników.	Liczba unikalnych użytkowników biznesowych, którzy w ciągu roku dostarczyli co najmniej jeden materiał z treściami audiowizualnymi w celu zamieszczenia lub odtworzenia w ramach usługi platformy udostępniania wideo.
Usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów	Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którzy co najmniej raz w miesiącu zainicjowali komunikację za pośrednictwem usługi łączności interpersonalnej niewykorzystującej numerów lub w jakikolwiek sposób uczestniczyli w takiej komunikacji.	Liczba unikalnych użytkowników biznesowych, którzy co najmniej raz w roku skorzystali z konta biznesowego lub w inny sposób zainicjowali komunikację za pośrednictwem usługi łączności interpersonalnej niewykorzystującej numerów lub w jakikolwiek sposób uczestniczyli w takiej komunikacji, by w sposób bezpośredni komunikować się z użytkownikiem końcowym.

▼B

Podstawowe usługi platformowe	Aktywni użytkownicy końcowi	Aktywni użytkownicy biznesowi
Systemy operacyjne	Liczba unikalnych użytkowników końcowych korzystających z urządzenia z systemem operacyjnym, który uruchomiono, zaktualizowano lub wykorzystano co najmniej raz w miesiącu.	Liczba unikalnych programistów, którzy w ciągu roku opublikowali, zaktualizowali lub zaoferowali co najmniej jedną aplikację lub program wykorzystujące język programowania lub jakiekolwiek narzędzia programistyczne systemu operacyjnego lub w jakikolwiek sposób działające w tym systemie operacyjnym.
Wirtualny asystent	Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którzy co najmniej raz w miesiącu w jakikolwiek sposób weszli w interakcję z wirtualnym asystentem, na przykład poprzez jego aktywację, zadanie pytania, uzyskanie dostępu do usługi poprzez wydanie polecenia lub sterowanie inteligentnym urządzeniem domowym.	Liczba unikalnych programistów, którzy w ciągu roku zaoferowali co najmniej jedną aplikację wirtualnego asystenta lub funkcjonalność umożliwiającą dostęp do istniejącej aplikacji za pośrednictwem wirtualnego asystenta.
Przeglądarki internetowe	Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którzy co najmniej raz w miesiącu weszli w interakcję z wyszukiwarką internetową, na przykład poprzez zamieszczenie zapytania lub adresu strony internetowej w polu URL wyszukiwarki internetowej.	Liczba unikalnych użytkowników biznesowych, do których profesjonalnych stron internetowych (tj. stron internetowych wykorzystywanych w celach komercyjnych lub zawodowych) co najmniej raz w ciągu roku uzyskano dostęp za pośrednictwem przeglądarki internetowej lub którzy w ciągu roku zaoferowali wtyczkę, rozszerzenie lub dodatki dla przeglądarki internetowej.
Usługi przetwarzania w chmurze	Liczba unikalnych użytkowników końcowych, którzy co najmniej raz w miesiącu weszli w interakcję z jakąkolwiek usługą przetwarzania w chmurze pochodzącą od odnośnego dostawcy usług przetwarzania w chmurze w zamian za jakikolwiek rodzaj wynagrodzenia, niezależnie od tego, czy wynagrodzenie to ma miejsce w tym samym miesiącu.	Liczba unikalnych użytkowników biznesowych, którzy w ciągu roku świadczyli jakąkolwiek usługę przetwarzania w chmurze opartą na infrastrukturze chmury odnośnego dostawcy usług przetwarzania w chmurze.
Internetowe usługi reklamowe	W przypadku sprzedaży na własny rachunek przestrzeni reklamowych: liczba unikalnych użytkowników końcowych, którym co najmniej raz w miesiącu zaprezentowano reklamę. W przypadku usług pośrednictwa reklamowego (w tym sieci reklamowych, giełd reklamowych i wszelkich innych usług pośrednictwa w zakresie reklamy): liczba unikalnych użytkowników końcowych, którym co najmniej raz w miesiącu zaprezentowano reklamę, co doprowadziło do aktywacji usługi pośrednictwa reklamowego.	W przypadku sprzedaży na własny rachunek przestrzeni reklamowych: liczba unikalnych reklamodawców, których reklama została wyświetlona co najmniej raz w roku. W przypadku usług pośrednictwa reklamowego (w tym sieci reklamowych, giełd reklamowych i wszelkich innych usług pośrednictwa w zakresie reklamy): liczba unikalnych użytkowników biznesowych (w tym reklamodawców, wydawców lub innych pośredników), którzy w ciągu roku weszli w interakcję z usługą pośrednictwa reklamowego lub byli w ramach takiej usługi obsługiwani.